

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(2566 - 2570)
เทศบาลตำบลท่ามะปราง**

**งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
เทศบาลตำบลท่ามะปราง อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร**

คำนำ

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่ามะปลา ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ถึงแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลท่ามะปลา นำข้อมูลจากแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) จนถึงเพิ่มเติม ฉบับที่ ๖ มาทบทวนและได้นำข้อเสนอความต้องการการพัฒนาจากการประชุมประชาคมมาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดชุมพร ยุทธศาสตร์จังหวัดชุมพร แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยได้แสดงรายละเอียดแผนงาน/โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของเทศบาลตำบลท่ามะปลา

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)ของเทศบาลตำบลท่ามะปลา ได้จัดเรียงลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนของโครงการที่มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าว คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลท่ามะปลา ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบ

เทศบาลตำบลท่ามะปลา
งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมืองการปกครอง	๕
๓. ประชากร	๙
๔. สภาพทางสังคม	๑๒
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๑๕
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๒๐
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๒๑
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๒๒
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๔
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๔
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๓๕
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๔๔
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ	๔๗
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๔๗
๒. บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น แบบ ผ.๐๑	๔๘
๓. บัญชีสรุปโครงการพัฒนาท้องถิ่น แบบ ผ.๐๑/๑	๕๑
๔. รายละเอียดโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๒	๕๒
๕. รายละเอียดโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๒/๑	๑๕๔
๖. รายละเอียดโครงการพัฒนา แบบ ผ.๐๒/๒	๑๖๒
๗. บัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์ ผ.๐๓	๑๗๖
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๑๘๙
๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๘๙
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๘๙
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๙๑
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๙๑

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ของเทศบาลตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน หรือชุมชน หรือตำบล (แผนที่ประกอบ)

เทศบาลตำบลท่ามะปลาเดิม คือ สภาตำบล ซึ่งได้ประกาศกระทรวงมหาดไทย จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ และได้รับประกาศกระทรวงมหาดไทย การเปลี่ยนแปลงฐานะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปลา เป็นเทศบาลตำบลท่ามะปลา เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ด้านเหนือ จากหลักเขตที่ ๑ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากแนวกึ่งกลางแม่น้ำหลังสวน - บ้านหนองยาง บริเวณพิกัด M L ๐๓๖๙๗๘ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามแนวกึ่งกลางแม่น้ำหลังสวน ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลท่ามะปลา กับตำบลวังตะกอก สิ้นสุดที่หมู่ที่ ๘ บ้านเขาเงิน ถึงหลักเขตที่ ๒ บริเวณพิกัด N L ๐๖๔๙๙๘ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๔ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ ๒ เริ่มต้นจากแนวกึ่งกลางแม่น้ำหลังสวน บริเวณพิกัด N L ๐๖๔๙๙๘ ไปทางทิศใต้ถึงถนนคอนกรีตซอยวัดพะเนียด ตามแนวถนนคอนกรีตวัดพะเนียด ตัดถนนหมายเลข ๔๐๐๒ สายเขาเงิน - สวนสมเด็จ ถึงหลักเขตที่ ๓ บริเวณพิกัด N L ๐๖๕๙๙๓ รวมระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๓** ไปทางทิศใต้ตัดผ่านถนนหมายเลข ๔๐๐๒ สายเขาเงิน - สวนสมเด็จ ถึงรอยเชื่อมตามแนวร่องทางน้ำสาธารณะซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลท่ามะปลา กับตำบลชันเงินถึงหลักเขตที่ ๔ บริเวณพิกัด N L ๐๖๖๙๙๗ รวมระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๔** ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปเชื่อมถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ถึงหลักเขตที่ ๕ บริเวณพิกัด N L ๐๗๑๙๙๕ รวมระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๕** บริเวณพิกัด N L ๐๗๑๙๙๕ ตามแนวกึ่งกลางร่องน้ำสาธารณะ ผ่านที่ลุ่มไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๖ บริเวณพิกัด N L ๐๗๕๙๙๕ จุดถนนคอนกรีต รวมระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๖** บริเวณพิกัด N L ๐๗๕๙๙๕ เลียบถนนคอนกรีตไปทางทิศใต้ จุดเชิงถ้าภูเขาทอง เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลท่ามะปลา กับตำบลชันเงิน ถึงหลักเขตที่ ๗ บริเวณพิกัด N L ๐๗๘๙๙๘ รวมระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๗** บริเวณพิกัด N L ๐๗๘๙๙๘ ตามแนวสันเขาถ้าภูเขาทองลงไปทางทิศใต้ ถึงเชิงเขาตัดผ่านถนนคอนกรีตสายเลียบบภูเขาทอง ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านสวนปาล์มถึงลำห้วยพ่อแดง ถึงหลักเขตที่ ๘ บริเวณพิกัด N L ๐๗๒๙๖๙ รวมระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๘** บริเวณพิกัด N L ๐๗๒๙๖๙ เป็นเส้นตามแนวกึ่งกลางคลองแม่ทะเล ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลท่ามะปลา กับตำบลชันเงิน ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ สิ้นสุดที่ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ถึงหลักเขตที่ ๙ บริเวณพิกัด N L ๐๖๙๙๖๓ รวมระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๙** บริเวณพิกัด N L ๐๖๙๙๖๓ ไปทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตัดผ่านถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ เป็นเส้นตาม

แนวกิ่งกลางห้วยตอ แบ่งเขตระหว่างตำบลท่ามะพลา กับตำบลชันเงิน ไปทางทิศใต้ รวมระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร ถึงหลักที่ ๑๐ รอยเชื่อมระหว่างตำบลชันเงิน กับตำบลบ้านควน ที่บริเวณพิกัด N L ๐๖๗๙๕๕

ทิศใต้ จากหลักเขตที่ ๑๐ รอยเชื่อมระหว่างตำบลชันเงิน กับตำบลบ้านควน ที่บริเวณพิกัด N L ๐๖๗๙๕๕ ไปทางทิศใต้ผ่านถนนคอนกรีตสายห้วยหอย ถึงหลักที่ ๑๑ รอยเชื่อมตำบลบ้านควน ที่บริเวณพิกัด N L ๐๖๔๙๕๐ รวมระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๑๑** รอยเชื่อมตำบลบ้านควน ที่บริเวณพิกัด N L ๐๖๔๙๕๐ ไปทางทิศตะวันตก ตามแนว ถึงหลักที่ ๑๒ บริเวณพิกัด N L ๐๖๐๖๕๐ รวมระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๑๒** ไปทางทิศตะวันตก บริเวณพิกัด N L ๐๖๐๖๕๐ เลียบถนนคอนกรีตสายบ้านดอนนันทน์ ผ่านช่องเขาแม่ทะเล ถึงหลักที่ ๑๓ บริเวณพิกัด N L ๐๕๔๙๕๑ รวมระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๑๓** ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงบ้านชายเขาตามแนวเชิงเขาน้ำตกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ บริเวณพิกัด N L ๐๔๖๙๕๓ รวมระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๑๔** ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านสวนปาล์มสิ้นสุดบริเวณหลักเขตที่ ๑๕ พิกัด N L ๐๓๖๙๓๘ เชื่อมต่อกับตำบลหาดยาย รวมระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร

ทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๕ โดยมีแนวเริ่มต้นจากพิกัด N L ๐๓๖๙๓๘ ไปทางทิศเหนือเป็นแนวจดบ้านดอนนันทน์ หลักเขตที่ ๑๖ ที่พิกัด N L ๐๓๗๙๕๗ รวมระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร **จากหลักเขตที่ ๑๖** ไปทางทิศเหนือ ที่พิกัด N L ๐๓๗๙๕๗ เป็นแนวตรงเชื่อมระหว่างบ้านหาดยาย ตำบลหาดยาย สิ้นสุดที่กิ่งกลางแม่น้ำหลังสวน - บ้านหนองยาง ที่พิกัด N L ๐๓๖๙๓๘ รวมระยะทางประมาณ ๔ กิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลท่ามะพลา เป็นพื้นที่ภูเขาที่มีป่าสงวนรอบรัศมีเขา พื้นที่ประมาณ ๙๔๘ ไร่ พื้นที่เชิง พื้นที่ราบสลับพื้นที่ราบลุ่ม ตำบลท่ามะพลาตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอหลังสวน สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ และที่เชิงเขา เป็นพื้นที่รับน้ำจากคลองแม่น้ำหลังสวน ซึ่งไหลมาจากอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ทำให้ประสบกับปัญหาน้ำท่วม โดยตำบลท่ามะพลา มีอาณาเขตติดกับตำบลใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	อาณาเขตติดกับตำบลวังตะกอก
ทิศใต้	อาณาเขตติดกับตำบลบ้านควน
ทิศตะวันออก	อาณาเขตติดกับตำบลชันเงิน และเทศบาลเมืองหลังสวน
ทิศตะวันตก	อาณาเขตติดกับตำบลหาดยาย และตำบลวังตะกอก

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลท่ามะพลา เป็นเขตที่ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นเหตุให้มีฤดูกาลเพียง ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - กลางเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงเปลี่ยนมรสุมหลังมรสุมตะวันออกเฉียงเหนืออ่อนกำลังลง

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากทะเลอันดามันเป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูง และเปลี่ยนเป็นลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงทำให้เกิดฝนตกชุก มีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง ๑,๕๕๓-๒,๓๔๔ มิลลิเมตร

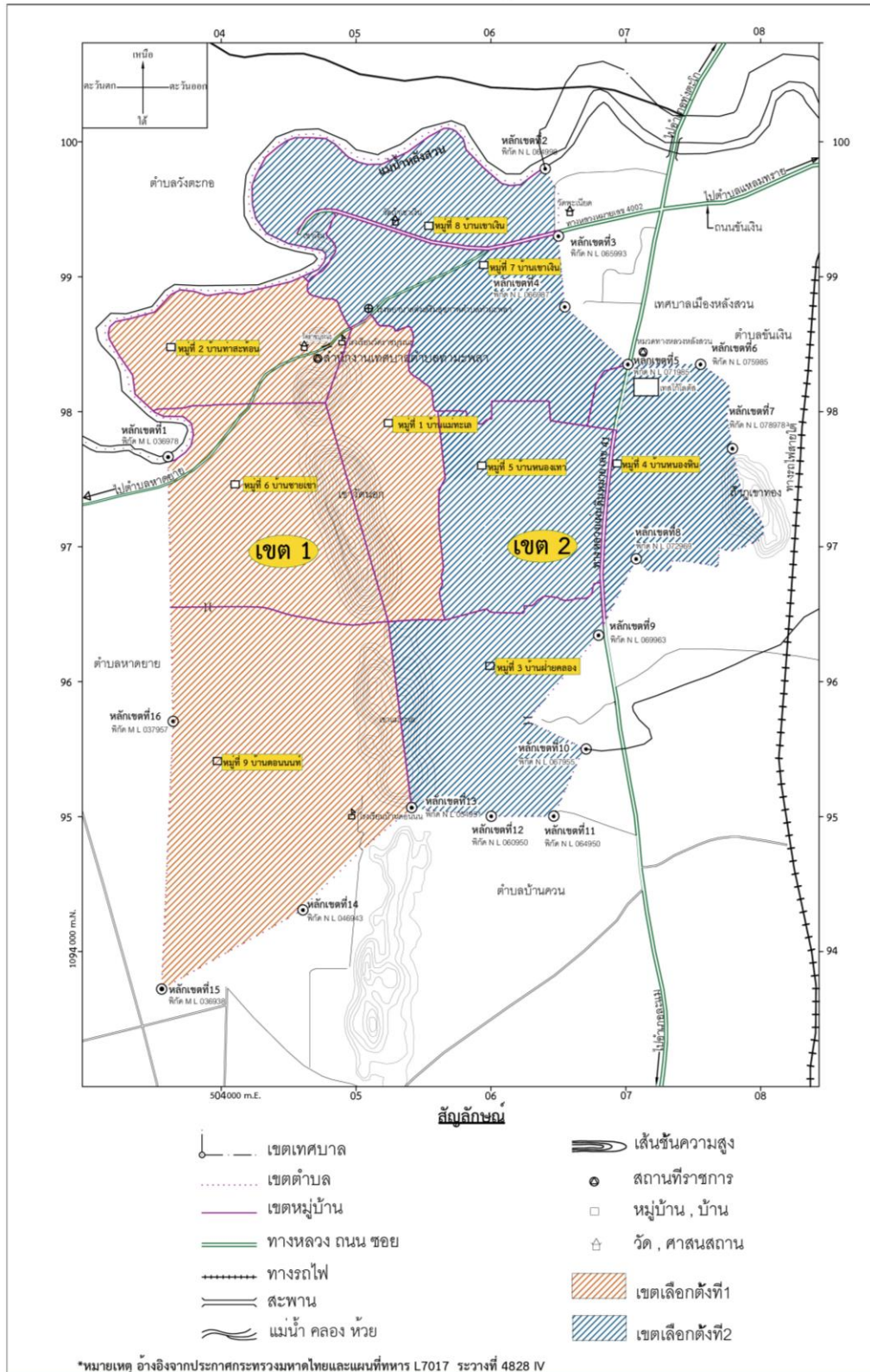
สำหรับอุณหภูมิในตำบลท่ามะพลา เฉลี่ยโดยประมาณ ๒๗.๓ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๔.๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๑.๖ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด ๙๗ เปอร์เซ็นต์ เฉลี่ยต่ำสุด ๔๙ เปอร์เซ็นต์ ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปี ๘๑ เปอร์เซ็นต์

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา ชุมพร

แผนที่ ตำบลท่ามะปลา

มาตราส่วน 1:50,000

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินเป็นดินร่วน และดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม การใช้ที่ดินเหมาะสำหรับทำสวนผลไม้ และสวนไม้ยืนต้น เช่น มังคุด ทุเรียน เงาะ ลองกอง ลางสาด กล้วยเล็บมือ นาง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ฯลฯ และใช้เป็นที่อยู่อาศัย พื้นที่ซึ่งติดถนนสายหลักใช้ในการประกอบพาณิชยกรรม

ตำบลท่ามะปลา มีกลุ่มชุดดินเหมาะสมกับการปลูกพืชจำนวน ๕ กลุ่มชุดดิน โดยมีรายละเอียด ดังนี้ **กลุ่มชุดดินที่ ๕** ลักษณะเด่น กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือด่าง การระบายน้ำเลว มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ทำนา มีพื้นที่ ๒,๔๑๕.๔๙ ไร่ **กลุ่มชุดดินที่ ๖** ลักษณะเด่น กลุ่มดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ทำนา มีพื้นที่ ๑๖๖.๓๖ ไร่ **กลุ่มชุดดินที่ ๓๒** ลักษณะเด่น ดินหยาบ ปฏิกริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงปานกลาง มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ใช้ปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และพืชไร่ บางชนิด มีพื้นที่ ๕,๓๑๘.๔๘ ไร่ **กลุ่มชุดดินที่ ๓๔** ลักษณะเด่น ดินร่วนละเอียด ปฏิกริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ดินอุ้มน้ำได้น้อย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง ใช้ปลูกพืชไร่ต่างๆ มีพื้นที่ ๑,๖๕๑.๒๘ ไร่ **กลุ่มชุดดินที่ ๖๒** พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติเพื่อรักษาแหล่งต้นน้ำลำธาร มีพื้นที่ ๙๘๐.๗๐ ไร่

ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่ป่า	๙๔๗.๕๔	๘.๗๓
พืชไร่	-	-
พื้นที่น้ำ	๒๐๔	๑.๘๘
ไม้ยืนต้น	๖,๘๓๕.๙๒	๖๓.๐๑
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๗๒๕.๗๕	๖.๖๙
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๗๘.๖๖	๐.๗๒
ไม้ผล	๑,๘๙๔.๗๓	๑๗.๔๗
ทุ่งหญ้าและโรงเรียนเลี้ยงสัตว์	๓.๑๙	๒.๙๔
พืชสวน	-	-
พื้นที่นา	๑๕๖.๔๙	๑.๔๔
พื้นที่ลุ่ม	๓.๔๖	๐.๐๓
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	-	-
พืชน้ำ	-	-
รวม	๑๐,๘๔๙.๗๔	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานเกษตร อำเภอหลังสวน

๒. ด้านการเมือง/ การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง มีจำนวนหมู่บ้านในเขตการปกครอง ๙ หมู่บ้าน แยกเป็น หมู่บ้านที่มีพื้นที่อยู่ในเขตเทศบาลตำบลทั้งหมู่บ้าน จำนวน ๙ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านแม่ทะเล, หมู่ที่ ๒ บ้านท่าสะท้อน, หมู่ที่ ๓ บ้านฝายคลอง, หมู่ที่ ๔ บ้านหนองหิน, หมู่ที่ ๕ บ้านหนองเทา, หมู่ที่ ๖ บ้านชายเขา, หมู่ที่ ๗ บ้านเขาเงิน, หมู่ที่ ๘ บ้านเขาเงิน และหมู่ที่ ๙ บ้านดอนนันท มีพื้นที่ ๒๗.๑๕ ตารางกิโลเมตร ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๕๓๔ กิโลเมตร ห่างจากที่ว่าการอำเภอหลังสวน ๔.๕ กิโลเมตร ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ ๗๙.๒ กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมาของตำบลท่ามะปลา

ตำบลท่ามะปลาในอดีต เป็นตำบลที่มีแหล่งธรรมชาติมากมาย ทั้งป่าเขา แม่น้ำลำธาร หลายนายที่หล่อเลี้ยงพื้นที่ราบกว้างใหญ่สลับกับทิวภูเขาสูงทอดยาวตลอดทั้งตำบล สภาพพื้นที่แถบนี้ส่วนใหญ่เป็น พุงนา และเป็นป่าดงดิบ ที่มีสัตว์ป่าชุกชุมมีแม่น้ำหลังสวนไหลผ่านระหว่างรอยต่อกับเขตตำบลวังตะกอก จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่เล่าสืบต่อกันมาว่า ในอดีตที่ผ่านมารคนมาคมยังไม่สะดวก ไม่มีถนน ไม่มีน้ำ ประปา ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีโรงเรียน ไม่มีเทคโนโลยี หรือสารเคมีใดๆ เข้ามาเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของชาวตำบลท่ามะปลา การสัญจรไปมาส่วนมากใช้เรือและแพไม้ไผ่ ล่องไปตามแม่น้ำหลังสวน เพื่อเดินทางและขนส่งสินค้า แลกเปลี่ยนกับภายนอก ทุกบ้านจะมีเรือเล็กไว้ใช้ในหน้าน้ำหลาก อันเป็นที่มาของงานลอยกระทง แข่งเรือวัดนอก ต้นกำเนิดเรือสั้น ๘ ฝีพาย วิถีชีวิตของชาวบ้านยุคนั้นเรียบง่าย มีอาชีพหลักคือการทำนาปลูกข้าว เลี้ยงควาย หาของป่า หาสัตว์ป่า หาไม้ผิง จากภูเขา จากป่าดงดิบ มีร่องรอยหลงเหลือ ปรากฏจนถึงปัจจุบันที่หน้าผาหิน และที่ต้นยวนใหญ่อายุนับร้อยปี แผ่กิ่งก้านสาขาพื้นที่บริเวณกว้าง ผึ้งมาเกาะตลอดทุกปี ปีละหลายร้อยรัง อยู่ใกล้ถ้ำเขาเงิน การหาจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งมีแหล่งของอาหารที่สำคัญ คือ แม่น้ำหลังสวน แหล่งน้ำหนองหิน และแหล่งน้ำแม่ทะเล ข้าวปลาอาหารที่หามาได้เพียงพอต่อการบริโภคแล้วส่วนที่เหลือก็มีการนำมาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน กับสิ่งของอย่างอื่นที่จำเป็นในการดำรงชีวิต โดยการดำรงชีวิตไม่จำเป็นต้องใช้เงินก็สามารถอยู่รวมกันได้อย่างมีความสุขสมบูรณ์ ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ใช้ชีวิตอยู่กันอย่างพี่น้องแบ่งปันกันกิน มีความเอื้ออาทรต่อกัน ผสมผสานกลมกลืนเป็นวงจรรวมชาติ ภายใต้ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีตัวอย่างคำกล่าวของผู้เฒ่าผู้แก่ ที่เล่าสืบต่อกันมาเป็นภาษาพื้นบ้านว่า “สองสารต่อเคย” คืออัตราแลกเปลี่ยนข้าวสารสองถังแลกกับกะปิได้จำนวนหนึ่งถึง และ “สองหนังถึงเคย” หมายความว่า สัตว์ป่า (กระเจง) สองตัว แลกกับกะปิได้จำนวนหนึ่งถึง (เคยแปลว่ากะปิ) โดยมีชาวบ้านที่อาศัยอยู่ตำบลปากน้ำพื้นที่ติดกับทะเล นำกะปิเดินทางมาแลกเปลี่ยนสิ่งของกับชาวตำบลท่ามะปลา และทราบว่าหลังจากการนำเนื้อสัตว์ไปเป็นอาหารแล้ว หนังสัตว์ก็ไม่ได้นำไปทิ้งให้เสียประโยชน์ เวลาออกไปทะเลเพื่อหากุ้งมาทำเป็นกะปิกี่ใช้หนังสัตว์ห่อหุ้มขา เพื่อป้องกันอันตรายจากปลาตุ๊กกา (ปลาชนิดหนึ่งจำพวกปลากระเบน มีขนาดเล็กกว่า มีหนามแหลม มีพิษ) สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นอันแหลมคมของชาวบ้านยุคนั้น

ยุคต่อมา เริ่มมีการนำผลไม้ เช่น ทุเรียน เงาะ มังคุด กล้วย ฯลฯ เข้ามาปลูกแทนพื้นที่ป่าดงดิบแถบนี้ โดยใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านสร้างสวนผลไม้ ทำให้ตำบลท่ามะปลามีสวนผลไม้มาจนถึงปัจจุบัน วิธีการตามคำกล่าวเป็นภาษาท้องถิ่นคือ ใช้ควายสร้างสวน หมายถึง การปลูกต้นไม้และทำไม้กั้นไว้รอบต้นเพื่อกันไม่ให้ควายเข้ามาทำลาย โดยปล่อยควายให้กินหญ้าตามในสวนแทนการใช้แรงงานคนในการแผ้วถางสวน การใส่ปุ๋ยก็ใช้ปุ๋ยคอกที่เกิดจากมูลของควาย จะเห็นได้ว่าไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินทุน พึ่งพาสารเคมี และเครื่องมือหรือเทคโนโลยีใดๆ ก็สามารถสร้างรายได้ขึ้นจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ยุคนี้การใช้เงินซื้อขายเริ่มมีเข้ามาบ้างในตำบลท่ามะปลา แต่ขณะเดียวกันการแลกเปลี่ยนสินค้าซึ่งกันและกันก็ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง เช่น การนำหมากสุก ๑ ลูก แลกกับน้ำตาลของชาวเมืองไชยาได้จำนวน ๑ แว่น (๑ ก้อนเล็กขนาดประมาณ

เท่าลูกหมาก) และก็ยังทราบมาว่า กล้ายเล็บมือนาง ก็เป็นสินค้าแลกเปลี่ยนซื้อขายที่มีแหล่งกำเนิดอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลท่ามะปลา และเป็นที่ต้องการของตลาดภายนอกเป็นอย่างมาก

การคมนาคมในอดีต ก็ยังคงใช้เรือและแพไม้ไผ่เป็นหลัก เนื่องจากยังไม่มีถนน จะมีอยู่บ้างก็เฉพาะทางเกวียน ในบริเวณสำหรับที่จอดเรือและแพ ซึ่งชาวบ้านมักเรียกว่าท่า มีจุดที่สำคัญ ๓ จุดด้วยกัน คือ ท่าเขาเงิน ท่าสะท้อน และ ท่าไม้ปลา (ท่ามะปลา) ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ตำบลท่ามะปลาแบ่งเขตการปกครองเป็น ๑๒ หมู่บ้าน โดยมีวัดเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวตำบลท่ามะปลา บ้าน วัด และโรงเรียน มีความผูกพันกันมาตลอดโดยไม่อาจแยกสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกจากกันได้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมได้รับการสืบทอดสู่คนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่อง ตำบลท่ามะปลา มีวัดในขณะนั้นจำนวน ๓ วัด โรงเรียน ๓ โรงเรียน โรงเรียนท่ามะปลา ๑ หรือ โรงเรียนวัดราชบูรณะ เป็นชื่อตามเอกสารซึ่งพบในหอสมุดแห่งชาติ ตั้งอยู่ในศาลาวัดราชบูรณะ โดยเจ้าอาวาสและขุนราม กำนันตำบลท่ามะปลา ขุนยกกระบัตร์ กำนันตำบลหาดยาย ผู้ใหญ่บ้าน ร่วมกับประชาชนในตำบลท่ามะปลา ตำบลหาดยาย ตำบลวังตะกอก ได้ร่วมกันก่อสร้าง เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๐ (ร.ศ. ๑๒๖) ปรากฏตามหลักฐานเอกสารหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กระทรวงธรรมการ ที่ ๒๓/๗๑๑ และหนังสือ กรมราชเลขาอนุกรมฯ หมายเลขที่ ๒๔/๑๖๘ วัดราชบุรณาราม เดิมชื่อวัดเขาห่อ ตามสภาพของวัดที่มีภูเขา ๓ ลูกล้อมรอบ สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๒๙๖

ต่อมาเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๓๖๕ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๓ ได้ทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานวิสุงคามสีมาและพระพุทธรูปสำหรับประดิษฐานในโรงอุโบสถ พร้อมกับพระราชทานนามวัดเสียใหม่เป็น “วัดราชบูรณะ” โดยมีหลวงพ่อดำเป็นเจ้าอาวาส ต่อมาปี พ.ศ.๒๔๘๕ ในสมัยเจ้าคุณภักตร์ธรรมธาดา เป็นเจ้าคณะจังหวัด ได้เปลี่ยนชื่อใหม่เป็น “วัดราชบุรณาราม” โดยอ้างเหตุผลว่า ชื่อเดิมนั้นเป็นราชทินนาม ไม่เหมาะสมกับสภาพวัดที่อยู่ในชนบทห่างไกล สภาพวัดมีลำห้วยอยู่ตรงกลางชาวบ้านจึงมักเรียกว่า “วัดใน วัดนอก” เพราะวัดตั้งอยู่สองฝั่งห้วย โรงเรียนท่ามะปลา ๒ ตั้งอยู่ในวัดสุวรรณคีรี (มาภายหลังจากการแบ่งเขตการปกครองใหม่ ส่งผลให้โรงเรียนท่ามะปลา ๒ ไปติดเขตพื้นที่ของตำบลชันเงิน จึงได้มีการสร้างโรงเรียนเพิ่มขึ้นมาในตำบลท่ามะปลาอีก ๑ โรงเรียน เมื่อ พ.ศ.๒๕๒๐ คือโรงเรียนบ้านดอนนูน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๙ ตำบลท่ามะปลา) โรงเรียนท่ามะปลา ๓ ตั้งอยู่ใน วัดถ้ำเขาเอนหรือเขาเงิน) จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุทราบว่าเดิมที พระภิกษุสงฆ์จำวัดอยู่ที่วัดแม่ทะเลริมแหล่งน้ำแม่ทะเล ต่อมาได้มาอยู่ที่วัดถ้ำเขาเอน (เรียกวัดใหม่วัดเดิมจึงกลายเป็นวัดร้าง) บริเวณหน้าถ้ำเขาเอนมีเจดีย์แต่เดิมมีฐานเจดีย์ตั้งอยู่บนโขดหินหน้าถ้ำ

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ร.ศ. ๑๐๘ (พุทธศักราช ๒๔๓๒) เมื่อครั้งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินโดยทางชลมารคถึงวัดถ้ำเขาเอน (ชื่อเดิม) มีพระเจดีย์ซึ่งทำค้างอยู่ที่ชะง่อนหินศิลาหน้าถ้ำ ทรงพระราชดำริว่า ควรจะสถาปนาพระเจดีย์ขึ้นไว้ให้เป็นที่ระลึกถึงการที่ได้เสด็จประพาสตำบลนี้ และเพื่อเป็นที่สักการะของพระพุทธศาสนิกชนสืบไป จึงทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้พระยาจรรุราชโกศการ ผู้ว่าราชการเมืองหลังสวน ปฏิสังขรณ์พระเจดีย์และเปลี่ยนนามถ้ำเสียใหม่ เรียกว่า “ถ้ำเขาเงิน” ทรงมี พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศพระบรมราชูทิศไว้ในแผ่นดินศิลาติดไว้ที่ฐานพระเจดีย์ และโปรดเกล้าฯ ให้สลักพระปรมาภิไธยย่อ จ.ป.ร. ไว้ที่หน้าถ้ำเขาเงิน (ปัจจุบันบริเวณถ้ำเขาเงินเป็นสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ชุมพร เมื่อวันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๒ สมเด็จพระศรีนครินทร์ทราบบรมราชชนนี ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ สมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เสด็จแทนพระองค์ทรงเปิดสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ชุมพร ณ บริเวณถ้ำเขาเงิน) และสมัยนั้นงานประเพณีที่ยิ่งใหญ่สนุกสนานที่สุด และเป็นแหล่งธุรกิจ เป็นที่ซื้อ

ขายและเปลี่ยนสินค้าระหว่างกัน คืองานประเพณีขึ้นถ้าเขาเงินซึ่งตรงกับวันแรม ๑ ค่ำเดือน ๕ และ งานประเพณีแห่พระแข่งเรือหลังสวน ตรงกับวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑

ในสมัยขุนมะพลาดิษฐ์เขตร์ (กำนันเวช เพชรโสม) ตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้แม่น้ำหลังสวน พื้นที่หมู่ที่ ๑๑ ริมฝั่งแม่น้ำมีทำสำหรับจอดเรือ มีต้นไม้พลาขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก เรียก “ท่าไม้พลา” จากเหตุการณ์ดังกล่าว จึงสันนิษฐานว่าน่าจะเป็น ที่มาของชื่อตำบลท่าไม้พลา ต่อมาเพี้ยนมาเป็นท่ามะพลา (ไม้พลาเป็นต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีผลกลมเล็ก เต็มๆ ใช้เป็นกระสุน ของลูกโป๊วะ เมื่อสุกผลจะเป็นสีดำ นกชอบกินเป็นอาหาร ต้นไม้พลา นิยมใช้สำหรับก่อไฟให้หญิงที่คลอดใหม่ โดยการคลอดสมัยนั้นใช้หมอต้าแย และยาสมุนไพร ไม่มีเครื่องมือแพทย์แต่อย่างใด การก่อไฟดังกล่าวเรียกตามภาษาพื้นบ้านว่าการอยู่ไฟ มาภายหลัง นายเชียม นางจับ เกิดเนตร ได้บริจาคที่ดินสร้างสถานีอนามัย ขึ้นมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ การคลอดและการรักษาอาการเจ็บป่วย เริ่มพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากที่เคยใช้หมอต้าแยและยาสมุนไพร มาเป็นการใช้หมอแผนปัจจุบัน และใช้ยารักษาของสถานีอนามัย ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา) ปัจจุบันบ้านกำนันเวช ได้รับการบูรณะให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ พื้นที่บริเวณท่าหน้าแถบนี้ เรียกเป็นภาษาพื้นบ้านว่า “ท่าหัก” ยังมีต้นไม้พลาใหญ่ให้เห็นอยู่ ปัจจุบันติดเขตพื้นที่หมู่ที่ ๖

ต่อมาการคมนาคมเริ่มพัฒนาเปลี่ยนแปลงจากทางน้ำสู่ทางบก โดยมีกำนันสว่าง กำนันตำบลขันเงิน เป็นผู้นำในการตัดถนนสายแรกเข้ามาสู่ตำบลท่ามะพลา เริ่มถนนจากตำบลขันเงิน (ตลาดหลังสวน) สู่ถ้าเขาเงิน และต่อมาปี พ.ศ.๒๔๘๕ ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ กองทัพอากาศได้ยกทัพผ่านตำบลท่ามะพลา โดยตัดถนนยุทธศาสตร์ (ถนนญี่ปุ่น) ตามแนวถนนเดิมเข้ามาตั้งฐานที่พักบริเวณถ้าเขาเงิน และตัดถนนแยกจากตำบลท่ามะพลา ไปสู่ทิศใต้ผ่านไปออกช่องสะท้อนตำบลบ้านควน จากการได้ตัดถนนเข้าสู่ตำบลท่ามะพลา ส่งผลให้ตำบลท่ามะพลา เริ่มมีไฟฟ้าใช้สายถ้าเขาเงินเป็นสายแรก สมัยกำนันน้อย ไทยถาวร โดยเริ่มใช้ไฟฟ้าครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๑ และจากหลักฐานการบันทึกของกำนันน้อย ไทยถาวร สมัยนั้นก่อนที่จะมีการแบ่งเขตการปกครองใหม่ ตำบลท่ามะพลา มีการปกครอง จำนวน ๑๒ หมู่บ้าน มีเนื้อที่ทั้งหมด จำนวน ๒๓,๕๓๐ ไร่ ทิศเหนือ จดแม่น้ำหลังสวน ทิศใต้ จดตำบลบ้านควน ช่องเขาทึบกันและหนองสิทธิ ฝั่งเหนือเป็นเขต ทิศตะวันออก จดตำบลขันเงินหนองพะเนียด ฝั่งตะวันออกภูเขาทองฝั่งตะวันตก ทิศตะวันตก จดตำบลหาดยายตะลุงพอเป็นเขตไปหนองหญ้าปล้อง

ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ตำบลท่ามะพลาแบ่งเขตการปกครองใหม่ เป็น ๙ หมู่บ้าน ทำให้พื้นที่บางส่วนไปติดตำบลขันเงิน การเรียกชื่อสถานที่จะเรียกตามสภาพภูมิศาสตร์และธรรมชาติที่มีอยู่ในที่นั้น ๆ

หมู่ที่ ๑ บ้านแม่ทะเล มีแหล่งน้ำใหญ่ระหว่างหุบเขา มีระดับน้ำขึ้นลงคล้ายทะเล มีธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์

หมู่ที่ ๒ บ้านท่าสะท้อน บริเวณริมท่าหน้ามีต้นสะท้อนใหญ่ท่ามกลางสวนผลไม้และสวนกล้วย เล็บมีอนาง

หมู่ที่ ๓ บ้านฝายคลอง ตั้งอยู่คนละฝั่งคลองกับหมู่บ้านอื่น โดยต้องข้ามสะพานคลองแม่ทะเล มีทุ่งนาและภูเขาที่สวยงาม

หมู่ที่ ๔ บ้านหนองหิน มีแหล่งน้ำใหญ่ภูเขาหินธรรมชาติสวยงาม

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองเทา มีหนองน้ำกลางทุ่งนาข้าว โคลนเป็นสีเทา (เดิมเรียกหนองยายวน)

หมู่ที่ ๖ บ้านชายเขา รมรื่นบริเวณริมเทือกเขา ท่ามกลางสวนผลไม้

หมู่ที่ ๗ และหมู่ที่ ๘ บ้านเขาเงิน มีถ้าเขาเงิน (เขาเอน) สวยงาม มีประวัติศาสตร์ยาวนาน

หมู่ที่ ๙ บ้านดอนน เป็นที่ดอน ซึ่งมีต้นไม้ชนิดหนึ่งอยู่จำนวนมาก เรียก “ไม้นน” นิยมนำมาทำคันไถและอุปกรณ์ที่ใช้ในการไถนา

๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ตำบลท่ามะปรางได้รับการยกฐานะ จากสภาตำบลท่ามะปราง เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะปราง ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๒ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทำเนียบกำนันตำบลท่ามะปราง กำนันของตำบลท่ามะปราง ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนทั้งหมด ๗ คน

๑. กำนัน จำหวางตรี ดำรงตำแหน่งครั้งแรกเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๔๒๔
๒. ขุนศรี เพชรโสม
๓. ขุนมะปรางดิษฐ์เขตต์ (กำนันเวช เพชรโสม)
๔. ขุนราม (กำนันปลัก แสงอุดม) - พ.ศ.๒๔๘๔
๕. กำนันน้อย ไทยถาวร พ.ศ. ๒๔๘๔ - พ.ศ. ๒๕๑๖
๖. กำนันคล่อง ออบแพทย์ พ.ศ.๒๕๑๖ - ๒๕๒๙
๗. กำนันชาวลิต พุ่มขจร พ.ศ.๒๕๒๙ - ๒๕๖๐
๘. กำนันสว่าง मुखสุข พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๒
๙. กำนันกิมเดช เพชรโสม พ.ศ.๒๕๖๓ - ปัจจุบัน

ปัจจุบันเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของชาวตำบลท่ามะปรางมากขึ้น ก้าวสู่สังคมเมือง แต่สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลท่ามะปรางยังคงประกอบอาชีพเกษตรกร ประกอบด้วยสวนหมาก สวนกล้วยเล็บมือนาง สวนปาล์ม สวนยางพารา มังคุด ทุเรียน และพืชผักต่างๆ พื้นที่ราบลุ่มมีภูเขาหินและแหล่งน้ำธรรมชาติ ซึ่งยังคงสภาพของธรรมชาติ มีบ้านโบราณอายุนับร้อยปีหลายหลัง มีสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ชุมพร ตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลท่ามะปราง ควรค่าแก่การอนุรักษ์ให้คงอยู่คู่แผ่นดินไทยตลอดไป เหมือนดังคำขวัญของตำบลท่ามะปราง ที่ว่า “ไหว้สวนพระศรีฯ ดิกกล้วยเล็บมือ เลื่องชื่อแม่ทะเลสุดเทห์เขาวัดนอก”

๒.๒ การเลือกตั้ง เทศบาลตำบลท่ามะปรางได้มีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลท่ามะปราง และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลท่ามะปราง ใน วันอาทิตย์ที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๔

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	จำนวน ๒,๕๙๓ คน
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้ง	จำนวน ๒,๒๕๖ คน
ผู้สมัครนายกเทศมนตรีตำบลท่ามะปราง ได้รับเลือก คือ	นายสาธิต เกิดเนตร
ผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบล เขตที่ ๑ ได้รับเลือก คือ	นายสุทินันท์ นาคอุดม นายสนธยา ฉิมพลีศิริ นายสมศักดิ์ สุขวิเศษ นายภาณุพงศ์ กาญจนสงคราม นายไพฑูรย์ เพชรโสม นายสังคม ทิพย์วิเศษ
ผู้สมัครสมาชิกสภาเทศบาลตำบล เขตที่ ๒ ได้รับเลือก คือ	นายฐานันดร ศักดิ์แสง นางสาวเพชรไพลิน ทองนิล นายสมชาย ทวีขศรี นายณรงค์ แดงศรีธรรม นายพรชัย แซ่เจริญ นายรณชัย มณีนวล

ที่มา : เทศบาลตำบลท่ามะปราง/สำนักทะเบียนอำเภอหลังสวน (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ.๒๕๖๔)

๓.ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

รายการ	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประชากรชาย (คน)	๑,๕๔๘	๑,๕๔๐	๑,๕๔๘	๑,๕๕๓	๑,๕๗๗
ประชากรหญิง (คน)	๑,๗๓๑	๑,๗๐๑	๑,๗๓๑	๑,๗๓๕	๑,๗๒๒
รวมประชากร (คน)	๓,๒๗๙	๓,๒๔๑	๓,๒๗๙	๓,๒๘๘	๓,๒๙๙
ครัวเรือน (ครัวเรือน)	๑,๒๙๘	๑,๓๐๓	๑,๓๔๒	๑,๓๔๘	๑,๓๕๐

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอหลังสวน

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า ๑ ปี	๑๙	๑๗	๓๖
๑ ปี	๑๕	๑๔	๒๙
๒ ปี	๒๔	๒๓	๔๗
๓ ปี	๑๓	๒๔	๓๗
๔ ปี	๑๗	๙	๒๖
๕ ปี	๒๔	๑๙	๔๓
๖ ปี	๑๒	๑๘	๓๐
๗ ปี	๒๑	๑๗	๓๘
๘ ปี	๑๘	๑๓	๓๑
๙ ปี	๑๕	๒๒	๓๗
๑๐ ปี	๑๑	๑๕	๒๖
๑๑ ปี	๒๒	๑๒	๓๔
๑๒ ปี	๑๘	๒๑	๓๙
๑๓ ปี	๑๗	๒๓	๔๐
๑๔ ปี	๒๑	๑๒	๓๓
๑๕ ปี	๒๑	๑๔	๓๕
๑๖ ปี	๒๖	๒๕	๕๑
๑๗ ปี	๑๙	๑๓	๓๒
๑๘ ปี	๒๘	๑๗	๔๕
๑๙ ปี	๑๙	๑๕	๓๔
๒๐ ปี	๒๔	๑๗	๔๑
๒๑ ปี	๑๑	๑๔	๒๕
๒๒ ปี	๑๖	๑๘	๓๔
๒๓ ปี	๒๑	๒๐	๔๑
๒๔ ปี	๑๙	๓๒	๕๑
๒๕ ปี	๑๗	๒๒	๓๙

២៦ ប៊ី	១៨	២៣	៤១
២៧ ប៊ី	២៦	២០	៤៦
២៨ ប៊ី	១៧	២៦	៤៥
២៩ ប៊ី	២៧	២២	៤៧
៣០ ប៊ី	១៧	២១	៤០
៣១ ប៊ី	២៦	២៥	៥១
៣២ ប៊ី	២០	២៤	៤៤
៣៣ ប៊ី	១៦	៣១	៤៧
៣៤ ប៊ី	៣៣	២៤	៥៧
៣៥ ប៊ី	២៥	១៦	៤១
៣៦ ប៊ី	៣០	២៥	៥៥
៣៧ ប៊ី	២៨	២៥	៥៣
៣៨ ប៊ី	២៣	២៧	៥០
៣៩ ប៊ី	៤០	២១	៦១
៤០ ប៊ី	៣៧	៣២	៦៧
៤១ ប៊ី	២១	២១	៤២
៤២ ប៊ី	២៥	២២	៤៧
៤៣ ប៊ី	២៨	២៣	៥១
៤៤ ប៊ី	៣១	៣៤	៦៥
៤៥ ប៊ី	១៣	២៧	៤០
៤៦ ប៊ី	២៣	២៧	៥២
៤៧ ប៊ី	២២	៣២	៥៤
៤៨ ប៊ី	២២	២៨	៥០
៤៩ ប៊ី	២៧	៣៤	៦១
៥០ ប៊ី	៣០	១៨	៤៨
៥១ ប៊ី	២៤	១៦	៤០
៥២ ប៊ី	២២	១៨	៤០
៥៣ ប៊ី	២១	៣៨	៥៧
៥៤ ប៊ី	២៧	៣១	៥៨
៥៥ ប៊ី	២៧	៣៣	៦០
៥៦ ប៊ី	២៣	២៤	៤៧
៥៧ ប៊ី	២០	៣៤	៥៤
៥៨ ប៊ី	២៥	២០	៤៥
៥៩ ប៊ី	២៧	១៥	៤៤
៦០ ប៊ី	១៦	១៦	៣២
៦១ ប៊ី	២១	២១	៤២
៦២ ប៊ី	១៨	២៣	៤១

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๖๓ ปี	๑๗	๑๘	๓๕
๖๔ ปี	๖	๑๖	๒๒
๖๕ ปี	๑๖	๒๒	๓๘
๖๖ ปี	๑๐	๒๔	๓๔
๖๗ ปี	๑๕	๒๐	๓๕
๖๘ ปี	๑๑	๑๕	๒๖
๖๙ ปี	๑๐	๑๓	๒๓
๗๐ ปี	๘	๒๑	๒๙
๗๑ ปี	๕	๑๓	๑๘
๗๒ ปี	๑๐	๑๒	๒๒
๗๓ ปี	๗	๖	๑๓
๗๔ ปี	๗	๑๒	๑๙
๗๕ ปี	๘	๗	๑๕
๗๖ ปี	๙	๑๔	๒๓
๗๗ ปี	๙	๑๒	๒๑
๗๘ ปี	๓	๑๓	๑๖
๗๙ ปี	๑	๗	๘
๘๐ ปี	๓	๗	๑๐
๘๑ ปี	๒	๑๑	๑๓
๘๒ ปี	๒	๑๐	๑๒
๘๓ ปี	๘	๕	๑๓
๘๔ ปี	๓	๕	๘
๘๕ ปี	๑	๘	๙
๘๖ ปี	๒	๕	๗
๘๗ ปี	๒	๙	๑๑
๘๘ ปี	๓	๓	๖
๘๙ ปี	๒	๖	๘
๙๐ ปี	๑	๒	๓
๙๑ ปี	๑	๗	๘
๙๒ ปี	๑	๐	๑
๙๓ ปี	๐	๐	๐
๙๔ ปี	๑	๓	๔
๙๕ ปี	๐	๓	๓
๙๖ ปี	๐	๒	๒
๙๗ ปี	๐	๒	๒
๙๘ ปี	๐	๔	๔

ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๙๙ ปี	๐	๐	๐
๑๐๐ ปี	๑	๐	๑
อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี	๐	๒	๒
รวม	๑,๕๗๕	๑,๗๒๔	๓,๒๙๙

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอหลังสวน

จำนวนประชากรแยกตามรายหมู่

เพศ	หมู่ที่ ๑	หมู่ที่ ๒	หมู่ที่ ๓	หมู่ที่ ๔	หมู่ที่ ๕	หมู่ที่ ๖	หมู่ที่ ๗	หมู่ที่ ๘	หมู่ที่ ๙
ชาย	๑๕๔	๑๓๗	๑๒๕	๒๐๔	๑๗๗	๑๖๑	๑๙๓	๑๐๔	๓๒๒
หญิง	๑๖๑	๑๖๕	๑๓๒	๒๐๙	๑๙๔	๑๘๙	๒๓๕	๑๑๗	๓๒๐
รวม	๓๑๕	๓๐๒	๒๕๗	๔๑๓	๓๗๑	๓๕๐	๓๒๘	๒๑๑	๖๔๒

ที่มา : สำนักทะเบียนอำเภอหลังสวน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

เทศบาลตำบลท่ามะพลา ได้ดำเนินงานด้านศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๒ ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดราชบุรณาราม ได้มีการจัดตั้งเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๖ โดยกรมศาสนาและต่อมาได้มีการรับโอนเพื่อมาสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่ามะพลา เมื่อปี ๒๕๔๕ และก่อสร้างใหม่ซึ่งได้รับงบประมาณในการก่อสร้างจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และเปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนนูน ได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นเงิน ๒,๒๗๔,๐๐๐ บาท ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ โดยใช้พื้นที่สาธารณะหมู่ที่ ๙ ตำบลท่ามะพลา และเปิดเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ตั้งแต่ระดับอายุ ๒ - ๕ ปี โดยแบ่งเป็นระดับชั้นต่างๆ ดังนี้ หลักสูตรเด็กเล็ก ๒ ขวบ ขึ้นไป หลักสูตรเด็กเล็ก ๓ ขวบ ขึ้นไป และหลักสูตรเด็กเล็ก ๔ ขวบ ขึ้นไป ยึดแนวปรัชญาวิถีดำเนินการเรียนการสอน ตามวิถีทางแห่งการพัฒนาเด็กปฐมวัย ที่สืบเนื่องมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมและส่งเสริมการพัฒนาการเด็ก “หลักสูตรของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีลักษณะยืดหยุ่นได้”

ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ปีที่จัดตั้ง (พ.ศ.)	สถานที่ตั้ง	เนื้อที่
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดราชบุรณะ	๒๕๕๓	หมู่ ๒ ตำบลท่ามะพลา	๑ ไร่ เศษ
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนนูน	๒๕๕๘	หมู่ ๑ ตำบลท่ามะพลา	๑ ไร่ เศษ

เทศบาลตำบลท่ามะพลา มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง คือ โรงเรียนพุทธรังสีพิทยาลัย ตั้งอยู่ภายในวัดราชบุรณะ (พระอารามหลวง) โดยจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำหรับเณร) มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) เขต ๒ จำนวน ๒ แห่ง คือโรงเรียนวัดราชบุรณาราม และโรงเรียนบ้านดอนนน โดยจัดการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษา ถึงระดับประถมศึกษา และมี กศน.ตำบลท่ามะปลา ในสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน ๑ แห่ง โดยจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ที่มา : งานการศึกษา สำนักปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา ข้อมูล ณ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔

๔.๒ สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในตำบลท่ามะปลา ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ ปัญหาส่วนใหญ่คือ ประชากรในพื้นที่ละเลยปัญหาด้านสุขภาพ ไม่ยอมคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี เทศบาลตำบลท่ามะปลา มีหน่วยงานด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลท่ามะปลา จำนวน ๑ แห่ง

- ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ จำนวน ๑ คน
- พยาบาลวิชาชีพ จำนวน ๑ คน
- เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุขชุมชน จำนวน ๑ คน
- เจ้าหน้าที่งานทันตภิบาล จำนวน ๑ คน
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน ๙๒ คน
- อาสาสมัครบริบาลท้องถิ่นตำบลท่ามะปลา จำนวน ๒ คน

๒. สาเหตุการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลท่ามะปลา

สาเหตุการเจ็บป่วยที่เกิดกับผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา

- โรคต่อกระดูกตา
- โรคข้อเข่าอักเสบ เข่าเสื่อม ปวดเข่า
- โรคไต
- โรคเบาหวาน
- โรคความดันโลหิตสูง
- โรคหัวใจ
- โรคในช่องปาก เหงือกอักเสบ

สาเหตุการเจ็บป่วยที่เกิดกับเด็ก ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา

- โรคมือ เท้า ปาก
- โรคไข้เลือดออก
- ไข้หวัดใหญ่
- โรคติดเชื้อทางเดินหายใจจากเชื้อไวรัส RSV

๓. ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลท่ามะปลา

- ประเภทที่ ๓ ผู้ป่วยหนักปานกลาง

- ประเภทที่ ๒ ผู้ป่วยเจ็บป่วยเล็กน้อย
- ประเภทที่ ๑ ผู้ป่วยฟื้นฟู

๔. หมอชาวบ้าน มีจำนวน ๔ คน แบ่งเป็น

๔.๑ หมอจับเส้น ๑. นายเสาวคนธ์ ฉิมพลีศิริ หมู่ ๙ ตำบลท่ามะปลา

๒. นายจรัญ ฉิมพลีศิริ หมู่ ๖ ตำบลท่ามะปลา

๔.๒ หมอยา ๑. นายหิโต ย้วยบุญหลิม (ยาแก้ซาง) หมู่ ๗ ตำบลท่ามะปลา

๒. นางบุญมั่น จันทร์ธรรม (ยาธาตุ แก้ท้องอืดท้องเฟ้อ) หมู่ ๔ ตำบลท่ามะปลา

ที่มา : โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลท่ามะปลา

๑.๓ อาชญากรรม

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่ามะปลาไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่อาจมีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินของประชาชนและทรัพย์สินของราชการ เทศบาลตำบลท่ามะปลาได้ดำเนินการติดตั้งกล้องวงจรปิดในบริเวณหน่วยงานในรับผิดชอบของเทศบาลเพื่อป้องกันการเกิดเหตุ รวมถึงการเพิ่มไฟส่องสว่างในพื้นที่ การติดตั้งกระจกสะท้อนบริเวณทางแยก ติดตั้งป้ายบอกทาง รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจในช่วงเทศกาล เพื่ออำนวยความสะดวก และป้องกันเหตุที่อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เทศบาลตำบลท่ามะปลาได้บรรจุแผนการดำเนินโครงการเพิ่มไฟส่องสว่างให้ครบทั่วทั้งตำบลหรือจุดเสี่ยง การติดตั้งกล้องวงจรปิดบริเวณเสี่ยง การเพิ่มสัญญาณไฟกระพริบบริเวณทางแยก แถบสัญญาณลักษณะบนพื้นถนน ป้ายลดความเร็ว รวมทั้งการทำงานร่วมกับตำรวจประจำตำบล ผู้นำชุมชน ในการเฝ้าระวังเหตุในพื้นที่ เพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดกับประชาชนในพื้นที่ตำบลท่ามะปลา

ที่มา : สถานีตำรวจชุมชน

๑.๔ ยาเสพติด

ในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่ามะปลา พบปัญหาเสพติดในชุมชน จากการที่ทางสถานีตำรวจอำนวยการอำเภอลำสนธิได้แจ้งให้กับเทศบาลตำบลท่ามะปลาทราบนั้น พบว่าในเขตพื้นที่ตำบลท่ามะปลามีผู้เสพยาเสพติด และการค้ายาเสพติดจากผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยในชุมชน เนื่องจากในพื้นที่ตำบลท่ามะปลามีกลุ่มวัยรุ่น วัยแรงงาน ซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยง แม้ทางเทศบาลตำบลท่ามะปลา ตำรวจชุมชน และสถานีตำรวจอำนวยการอำเภอลำสนธิจะร่วมมือกับทางผู้นำในพื้นที่ ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำก็ยังไม่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ตำบลท่ามะปลา

ที่ผ่านมาในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่ามะปลา จะมีใบกระท่อม ซึ่งเป็นยาเสพติดประเภท ๕ เป็นที่นิยมมากประชาชนบางกลุ่มที่นิยมบริโภคในรูปแบบของใบสดเพื่อกระตุ้นการทำงาน ถึงแม้กระท่อมมีประโยชน์ทางยา แต่มันไม่จำเป็นแล้ว เพราะมียาแผนปัจจุบันที่ให้ผลดีกว่าอยู่แล้ว ส่วนเรื่องกฎหมายทุกวันนี้ตำรวจก็ไม่จับ จะจับก็แต่เฉพาะบ้านที่ปลูกมากเป็นสวนเป็นไร่ แต่ถ้าปลูกต้นเดียว ตำรวจก็แค่มาเตือนให้ตัดทิ้งถ้ามันใหญ่เกินไป แต่ถ้าเปิดกว้าง ไม่ผิดกฎหมายจะเปิดขายกันแบบเสรี นอกจากนี้ ใบกระท่อมยังถูกนำไปเป็นส่วนผสมของ "สี่คูณร้อย" ซึ่งมักจะพบบ่อยในกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งสารอื่นๆที่ผสมอยู่นั้นมีฤทธิ์อันตรายกว่าน้ำใบกระท่อม

อย่างไรก็ตาม พบว่าในเขตพื้นที่ตำบลท่ามะปลามีผู้เสพยาเสพติด และการค้ายาเสพติดจากผู้ค้ายาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงรายย่อยในชุมชน เช่น ยาบ้า ยาไอซ์ เป็นต้น ในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ เทศบาลตำบลท่ามะปลาได้ทำบันทึกข้อตกลงให้ความร่วมมือ โครงการดำเนินงานชุมชนยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหา

ยาเสพติดแบบครบวงจร ตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด ชุมพร และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค ๘ ได้จัดทำโครงการดำเนินงานชุมชนยั่งยืน เพื่อ แก้ไขปัญหาเสพติด ณ บ้านแม่ทะเล หมู่ที่ ๑ ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร เพื่อนำความ สันติสุขมาสู่ลูกหลาน ชาวตำบลท่ามะปลาและประเทศชาตินั้น ทุกภาคส่วนจะประสานความร่วมมือกัน ระหว่างกรมการปกครอง สาธารณสุข ตำรวจ โรงเรียน ผู้นำท้องถิ่น และเทศบาลตำบลท่ามะปลา วัตถุประสงค์เพื่อ

๑. ลดปัญหาการค้ายาเสพติดจากผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยในชุมชน
๒. นำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในชุมชนเข้ารับการบำบัดรักษาให้มากที่สุด
๓. เผื่อระวังและติดตาม ช่วยเหลือดูแลผู้ผ่านการบำบัดรักษาให้มีอาชีพ การงาน การศึกษา และไม่ กลับไปมีพฤติกรรมเสพยา
๔. คนในชุมชนมีความปลอดภัยจากยาเสพติดและอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถเผื่อระวังและป้องกันปัญหาเสพติดได้

ที่มา : เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๑.๕ การสังคมสงเคราะห์

- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๕๖๒ ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้พิการ จำนวน ๘๐ ราย
- ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๓ ราย
- ผู้ได้รับการช่วยเหลือทางสังคม จำนวน ๒๐ ราย
- ผู้ป่วยติดเตียง จำนวน ๒๓ ราย
- ผู้ได้รับการดูแลจากอาสาสมัครบริบาลท้องถิ่นตำบลท่ามะปลา จำนวน ๘ ราย

ที่มา : งานสวัสดิการ สำนักปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

เทศบาลตำบลท่ามะปลา มีถนนสายหลักซึ่งเป็นถนนทางหลวงแผ่นดินพาดผ่าน ซึ่งถือว่าเป็นถนนที่มี ปริมาณรถสัญจรผ่านไปมาหนาแน่น ประกอบด้วย ถนนสายเอเชีย ๔๑ (ช่วงยูเทิร์นหน้าแขวงทางหลวงหลังสวน ถึงยูเทิร์นหน้า หจก.โฮมเซ็นเตอร์ รวมระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร) ถนนสาย... (ช่วงสี่แยกไฟแดง ถึงสวน สมเด็จพระศรีนครินทร์ ชุมพรรวมระยะทางประมาณ ๒ กิโลเมตร) และถนนสายทอนจันทร์-ท่ามะปลา (ช่วง สามแยกหนังเซย สุดเขตตำบลหาดยาย รวมระยะทางประมาณ ๗ กิโลเมตร) เป็นเส้นทางหลักในการคมนาคม ขนส่งการจราจร มีผู้ใช้รถยนต์ยานพาหนะทางบก คือ รถสิบล้อ รถหกล้อ รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ในเส้นทาง หลัก การจราจรคับคั่งในช่วงเร่งด่วน ช่วงเทศกาล

ภายในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา มีถนนที่เป็นถนนสายหลัก จำนวน ๓ สาย ถนนสายรอง จำนวน ๕๒ สาย ขึ้นทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๔๕ สาย อยู่ระหว่างดำเนินการขึ้นทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น จำนวน ๗ สาย โดยส่วนใหญ่ถนนในเขตเทศบาลเป็นถนนแบบแอสฟัลท์ติก ถนนคอนกรีต มีความกว้างเฉลี่ย ประมาณ ๔ - ๘ เมตร นอกจากนี้เทศบาลตำบลท่ามะปลาได้ก่อสร้างและขยายผิวจราจร เพื่อแก้ไขปัญหา ถนนแคบไม่สามารถสวนผ่านได้ และดำเนินปรับปรุงถนนในเขตตำบลท่ามะปลาให้ครอบคลุม เพื่อให้รองรับต่อ การเติบโตของชุมชน และเพิ่มความสะอาดสบายแก่ผู้ใช้รถ ใช้ถนน โดยรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านแม่ทะเล

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยแม่ทะเลเชื่อมต่อหมู่ที่ ๓	๘๖๐					ชพ.ถ.๔๑๐๑๕
ซอยพระใหญ่ - แม่ทะเล	๑,๑๙๐					ชพ.ถ.๔๑๐๑๖
ซอยตาเฟื่อง	๒๐๐	๒๒๐				ชพ.ถ.๔๑๐๑๗
ซอยเทียบคลองแม่ทะเล		๑,๖๔๐				ชพ.ถ.๔๑๐๑๘

หมู่ที่ ๒ บ้านท่าสะท้อน

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยท่าสะท้อน	๑,๐๑๖					ชพ.ถ.๔๑๐๑๙
ซอยราษฎร์ร่วมแรง	๑,๗๔๕					ชพ.ถ.๔๑๐๒๐
ซอยเทียบเขา - สวนสมเด็จฯ	๑,๕๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๙
ซอยตาชวน	๕๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๒๒
ซอยบ้านท่าสะท้อน	๑๕๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๘
ซอยราษฎร์ร่วมแรง ๒		๒๐๐				อยู่ระหว่างดำเนินการ

หมู่ที่ ๓ บ้านฝายคลอง

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยช่องเขา - ห้วยหอย				๑,๒๔๐		ชพ.ถ.๔๑๐๒๓
ซอยประสานมิตร - แม่ทะเล	๑,๙๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๒๔
ซอยประสานมิตร - บึงจิงโจ้	๑,๐๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๒๕
ซอยชายเขา		๘๗๕				ชพ.ถ.๔๑๐๑๔
ซอยเอเชีย - แม่ทะเล	๑,๘๓๔					ชพ.ถ.๔๑๐๐๒
ซอยเขาน้ำตกห้วยหอย		๖๐๐				อยู่ระหว่างดำเนินการ
ซอยคอกหมู - ซอยบ่อหลวง		๙๕๐				อยู่ระหว่างดำเนินการ

หมู่ที่ ๔ บ้านหนองหิน

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยหนองหิน ๑	๑,๗๕๐					ชพ.ถ.๔๑๐๒๖
ซอยหนองหิน ๒	๙๕๐					ชพ.ถ.๔๑๐๒๗
ซอยภูเขาทอง - วัดใหญ่	๔๓๐	๔๗๐				ชพ.ถ.๔๑๐๒๘
ซอยหนองหิน ๓	๔๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๒๙
ซอยหนองหิน ๔		๖๐๐				ชพ.ถ.๔๑๐๓๐
ซอยขเจน		๓๔๐				อยู่ระหว่างดำเนินการ

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองเทา

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยประชาอุทิศ	๙๘๒					ชพ.ถ.๔๑๐๓๑
ซอยหนองเทา	๑,๑๔๐					ชพ.ถ.๔๑๐๑๓
ซอยหนองกวางตาย	๑,๑๑๐					ชพ.ถ.๔๑๐๓๒
ซอยสุขใจ		๑,๒๘๒				ชพ.ถ.๔๑๐๓๓

หมู่ที่ ๖ บ้านชายเขา

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยช่องเขาตาปლობ	๓๗๐					ชพ.ถ.๔๑๐๓๔
ซอยชายเขา	๑๒๐					ชพ.ถ.๔๑๐๑๒
ซอยยุทธศาสตร์ ๑	๒๑๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๓
ซอยยุทธศาสตร์ ๒	๔๓๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๔
ซอยยุทธศาสตร์ ๓	๕๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๕
ซอยเลียบเขา		๑,๑๘๐				อยู่ระหว่างดำเนินการ

หมู่ที่ ๗ บ้านเขาเงิน

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยทุ่งทอง ๑	๑,๑๗๓					ชพ.ถ.๔๑๐๓๕
ซอยทุ่งทอง ๒	๑,๐๙๓					ชพ.ถ.๔๑๐๓๖
ซอยหนองระ	๒๕๕	๔๓๐				ชพ.ถ.๔๑๐๓๗
ซอยโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ตำบลท่ามะปลา - สวนสมเด็จฯ	๗๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๑

หมู่ที่ ๘ บ้านเขาเงิน

ชื่อถนน	ระยะทาง (เมตร)					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอยสวนสมเด็จฯ - วัดถ้ำ		๑,๒๙๖				ชพ.ถ.๔๑๐๓๘
ซอยเขาเงิน - วัดถ้ำ	๙๒๐	๒๙๐				ชพ.ถ.๔๑๐๓๙
ซอยวัดเพนียด - ซอยเขาเงิน	๒๘๐	๖๓๐				ชพ.ถ.๔๑๐๔๐

หมู่ที่ ๙ บ้านดอนน

ชื่อถนน	ความยาวของถนน					รหัสทางหลวง ท้องถิ่น
	คสล.	ลูกรัง	ลาดยาง	หินคลุก	หินผุ	
ซอย รร.บ้านดอนน - ต.บ้านควน	๖๓๐	๒๐๐				ชพ.ถ.๔๑๐๔๔
ซอยยุทธศาสตร์ ๙		๕๐๐				ชพ.ถ.๔๑๐๔๕
ซอยยุทธศาสตร์ ๘		๔๘๙				ชพ.ถ.๔๑๐๔๑
ซอยยุทธศาสตร์ ๓ - สาย รร.บ้านดอนน		๑,๓๓๐				ชพ.ถ.๔๑๐๔๒
ซอย รร.บ้านดอนน - หมู่ที่ ๓	๑๔๐		๙๒๐	๕๗๐		ชพ.ถ.๔๑๐๑๑
ซอยยุทธศาสตร์ ๔			๕๘๐			ชพ.ถ.๔๑๐๔๓
ซอยสุขท่ามะปลา		๓๐๐				ชพ.ถ.๔๑๐๔๖
ซอยบ้านนางรัชนี	๖๐๐	๒๐๐				ชพ.ถ.๔๑๐๔๗
ซอยยุทธศาสตร์ ๕					๑,๐๐๐	ชพ.ถ.๔๑๐๔๘
ซอยญี่ปุ่น	๑,๘๐๐					ชพ.ถ.๔๑๐๐๗
ซอยบ้านครูศักดิ์		๔๕๕				อยู่ระหว่างดำเนินการ
ซอยยุทธศาสตร์ ๗	๕๐๐					อยู่ระหว่างดำเนินการ

ที่มา : กองช่าง ข้อมูล ณ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลท่ามะปลามีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือนคิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ หน่วยงานเจ้าของไฟฟ้า คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ปัจจุบันปัญหาทางไฟฟ้าที่เป็นปัญหาใหญ่ของตำบลท่ามะปลา คือ

๕.๒.๑ ปัญหาไฟตก ไฟเกินอย่างต่อเนื่อง (Under and Over Voltage) สาเหตุอาจมาจากการใช้กำลังไฟฟ้าไม่เหมาะสมกับแหล่งจ่ายไฟฟ้าในสายเดียวกัน บางเวลาผู้ใช้กำลังไฟฟ้ามาก แรงดันไฟฟ้าจะลดลง และบางเวลาในวันเดียวกันนั้น ผู้ใช้อาจจะทำให้แรงดันไฟฟ้าสูงขึ้นได้ ปัญหาไฟตกมักจะเกิดจากการที่มีการใช้พลังงานมาก ซึ่งอาจเกิดจากมีโหลดมากเกินไป หรือสายไฟมีขนาดเล็กไปโดยไฟตกลงประมาณ ๑๕ % หรือจากปัญหาไฟเกินมักจะก่อความเสียหายให้กับเครื่องใช้ไฟฟ้า สาเหตุอาจมาจากการจ่ายไฟผิดปกติหรือเกิดจากการเปิดโหลดขนาดใหญ่

๕.๒.๒ ปัญหาการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้แสงสว่างยังไม่ทั่วถึง ตามถนนสายรองตามซอยต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอและไฟฟ้าสาธารณะบางจุดดวงโคมยังไม่ได้มาตรฐาน ทำให้แสงสว่างในเวลากลางคืนมีไม่เพียงพอ จำเป็นต้องปรับปรุงทั้งนี้เพื่อเพิ่มความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และให้ความสะดวกแก่ผู้สัญจรไปมาช่วงเวลากลางคืน

เทศบาลตำบลท่ามะปลาไม่สามารถดำเนินการปรับปรุง ซ่อมแซมได้ เนื่องจากงบประมาณที่จำกัด และขาดผู้มีความรู้เฉพาะทางในการวางและวิเคราะห์ตรวจสอบระบบไฟฟ้า ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ในการซ่อมแซม และบำรุงรักษา การแก้ปัญหาคือ ตั้งงบประมาณไว้และทยอยทำในส่วนทำได้ และประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่

ที่มา : กองช่าง เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๕.๓ การประปา

ครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา หน่วยงานเจ้าของประปา คือ การประปาส่วนภูมิภาค อําเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่เทศบาลตำบลท่ามะพลา ประปาหมู่บ้าน และประปาเพื่อการเกษตร หน่วยงานเจ้าของประปา คือ เทศบาลตำบลท่ามะพลา คิดเป็นร้อยละ ๘๐ เปอร์เซ็นต์

๕.๓.๑ ประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑ จุด คือ หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๓

๕.๓.๒ ประปาเพื่อการเกษตร จำนวน ๓ จุด คือ หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ ประปาสูบน้ำด้วยไฟฟ้าบ้านท่าสะท้อน หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ จุด

ประปาหมู่บ้าน และประปาเพื่อการเกษตร ของแต่ละหมู่บ้านจะมีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการ หากมีการซ่อมบำรุงที่เกินศักยภาพเทศบาลตำบลท่ามะพลาจะเป็นผู้รับผิดชอบ

ในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ เทศบาลตำบลท่ามะพลาได้ขอรับการสนับสนุนการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ เพื่อลดการใช้ไฟฟ้าในการสูบน้ำ โดยได้รับเงินสนับสนุนให้ติดตั้งแผงโซล่าเซลล์ จำนวน ๘ จุด ซึ่งทางคณะกรรมการจะสามารถลดค่าใช้จ่าย ค่าไฟฟ้า และมีเงินไว้สำหรับซ่อมบำรุงโดยไม่ต้องรองบจากเทศบาลตำบลท่ามะพลา

ที่มา : กองช่าง เทศบาลตำบลท่ามะพลา

๕.๔ โทรศัพท์

ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะพลา มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านโทรศัพท์อยู่ ๑ ราย คือ บริษัท ทีโอที สำหรับบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ของ เอไอเอส ทรู และดีแทค ส่วนบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงมี บริษัท ทีโอที ๓บีบี เคท เป็นต้น ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะพลา ไม่มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ

ที่มา : กองช่าง เทศบาลตำบลท่ามะพลา

๕.๕ ไปรษณีย์ หรือการสื่อสารขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะพลา ไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ หรือการสื่อสารขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์ แต่มีบริการไปรษณีย์ หรือการสื่อสารขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์ครอบคลุมทุกพื้นที่

ที่มา : กองช่าง เทศบาลตำบลท่ามะพลา

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ผลผลิตด้านการเกษตรที่สำคัญ ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะพลา ประกอบด้วย

ข้อมูลพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญ ในเขตพื้นที่ตำบลท่ามะพลา ปี ๒๕๖๓

พื้นที่ทั้งหมด	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)	มังคุด (ไร่)	ทุเรียน (ไร่)	ยางพารา (ไร่)	มะพร้าว(ไร่)	รวมพื้นที่การเกษตรทั้งหมด (ไร่)
๑๖,๙๖๘	๔,๔๔๙	๑,๒๗๕	๑,๒๗๐	๕๒๔	๖๔	๗,๕๘๒

ที่มา : สำนักงานเกษตรอําเภอหลังสวน

๖.๒ การประมง

ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา มีการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ตามที่ลงทะเบียนไว้เพียง ๒๐ ครัวเรือน เลี้ยงปลานิล ปลาอุก เป็นต้น

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอหลังสวน

๖.๓ การปศุสัตว์

ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา มีการประกอบอาชีพด้านปศุสัตว์ ตามที่ลงทะเบียนไว้เพียง ๑๐ ครัวเรือน โดยเลี้ยงสุกร จำนวน ๓ ครัวเรือน โดยเป็นการเลี้ยงไม่เกิน ๒๐ ตัว เลี้ยงโค จำนวน ๕ ครัวเรือน โดยเป็นการเลี้ยงไม่เกิน ๒๐ ตัว เลี้ยงไก่ และเป็ด จำนวน ๒ ครัวเรือน โดยเป็นการเลี้ยงไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอหลังสวน

๖.๔ การบริการ

การให้บริการในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา จะเป็นลักษณะสถานบริการประเภท ที่พัก จำนวน ๑ แห่ง (ภูเขาทองรีสอร์ท หมู่ที่ ๔ บ้านหนองหิน) ธนาคารพาณิชย์ จำนวน ๒ แห่ง (ธนาคารกรุงเทพฯ และธนาคารไทยพาณิชย์) สถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง (หยอดเหรียญ) จำนวน ๕ แห่ง ร้านซ่อมรถยนต์/มอเตอร์ไซด์ จำนวน ๕ แห่ง

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๑ แห่ง คือ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ๘๐ พรรษา ตั้งอยู่ริมแม่น้ำหลังสวน บริเวณถ้ำเขาเงิน หมู่ที่ ๗ ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ห่างตัวเมืองชุมพรประมาณ ๗๐ กิโลเมตร สวนสวยที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแห่งนี้ นอกจากเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่เปิดโอกาสให้คนรักต้นไม้ได้เข้ามาพักผ่อนชื่นชมความงามของสวนไม้ประดับนานาชนิดแล้วยังเป็นสถานที่ที่ร้อยดวงใจของชาวชุมพร ไว้เป็นหนึ่งเดียว เพราะเป็นที่ประดิษฐานอนุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเพื่อรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ท่าน

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ชุมพร เป็นสวนที่มีธรรมชาติครบครัน มีแม่น้ำหลังสวนไหลผ่านฝั่งขวาของสวน มีทางเดินจากหน้าสวนถึงภูเขาหลังสวน สองข้างทางเดินบนภูเขามีสภาพหลากหลายชนิด เช่น มะไฟป่า เปราะป่า พรหมขาว พืชวงศ์บอนชนิดต่างๆ บนยอดเขามีพระพุทธรูปจำลอง และมี "ถ้ำรอยควาย" ซึ่งเป็นถ้ำที่ทะลุลงไปถึงถ้ำที่อยู่ ณ ระดับพื้นดิน แสงแดดสามารถส่องทะลุและมีลมเย็นจากด้านล่างพัดขึ้น อากาศจึงถ่ายเทเย็นสบาย ในถ้ำมีหินงอกหินย้อยสวยงาม ปากถ้ำทางเข้ามีพระนามาภิไธยย่อ "สว" ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีประดิษฐานอยู่ ต่ำลงมาเป็นถ้ำเขาเงิน มีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่ ผนังถ้ำมีพระปรมาภิไธยย่อ "จปร" ประดิษฐานซึ่งสถานที่นี้พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เคยเสด็จประพาสและโปรดเกล้าให้สร้างพระเจดีย์ขึ้นที่หน้าถ้ำซึ่งเป็นผาเอนลงสู่แม่น้ำเพื่อเป็นที่ระลึกและเพื่อให้เป็นที่สักการะของพุทธศาสนิกชน

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๖.๖ อุตสาหกรรม

ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา มีโรงงานปาล์ม ๑ โรงงาน จำนวนเงินลงทุน ไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๑๐ คน เป็นโรงงานขนาดเล็ก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร และมีโรงน้ำดื่มผึ้งหลวง ๑ โรงงาน จำนวนเงินลงทุน ไม่เกิน ๑ ล้านบาท จำนวนคนงาน ๕ คน เป็นโรงงานขนาดเล็ก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ในพื้นที่รับผิดชอบมีห้าง Modern Trade จำนวน ๑ แห่ง ได้แก่ ห้างเทสโก้โลตัส สาขาหลังสวน ร้านของชำหรือร้านโชห่วย จำนวน ๗ แห่ง บริษัทฮอนด้า ออโตโมบิล จำนวน ๑ แห่ง หมู่บ้านจัดสรร จำนวน ๒ แห่ง อาคารพาณิชย์ จำนวน ๒ แห่ง ร้านซ่อมรถ/ประดับยนต์ จำนวน ๔ แห่ง ล้งทุเรียน ๑ แห่ง ตลาดผลไม้ ๑ แห่ง โรงผลิตน้ำตาล ๒ แห่ง อาคารพาณิชย์ ๒ แห่ง และการประกอบกิจการด้านความงาม การเกษตร ขายสินค้าเสื้อผ้า อาหาร ประกันภัย เป็นต้น และมีวิสาหกิจชุมชนกลุ่มมังคุด จำนวน ๒ แห่ง

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๖.๘ แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับมัธยมศึกษา มีการเข้ามาของแรงงานต่างถิ่นซึ่งทำงานเกี่ยวกับกิจกรรมการเกษตร เนื่องจากแรงงานในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่เพียงพอ หรือออกไปทำงานอื่นเนื่องจากบริบทของพื้นที่กำลังพัฒนาเข้าสู่สภาพของชุมชนเป็นชุมชนเมืองมากขึ้น เนื่องจากมีการสร้างที่อยู่อาศัยเป็นหมู่บ้านสรร อาคารพาณิชย์ ห้างร้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น และมีประชากรเข้ามาอยู่อาศัยเพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในพื้นที่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๗ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในเขตเทศบาลตำบลท่ามะปลา มี วัด ๒ แห่ง คือ วัดราชบูรณะ และวัดถ้ำเขาเงิน

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๗.๒ ประเพณี และงานประจำปี ประเพณีประจำปี ได้แก่

๑. ประเพณีขึ้นถ้ำ จัดขึ้นทุกวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๕ ของทุกปี ณ ถ้ำเขาเงิน เป็นถ้ำขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ชุมพร หมู่ที่ ๗ ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ภายในถ้ำเขาเงินเป็นห้องโถงขนาดใหญ่ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกระโจมที่มีปล่องทะลุถึงด้านบน บริเวณหน้าถ้ำมีเจดีย์วัดถ้ำเขาเงิน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นเมื่อครั้งเสด็จประพาสเมืองหลังสวน เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ และให้เปลี่ยนนามถ้ำใหม่เรียกว่า "วัดถ้ำเขาเงิน" และโปรดเกล้าฯ ให้สลักพระปรมาภิไธยย่อ "จปร" ซึ่งเดิมมีแต่ฐานพระเจดีย์อยู่บนโขดหินหน้าถ้ำ

ถ้ำเขาเงินเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร ซึ่งตั้งอยู่บริเวณเดียวกันกับสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ฯ จังหวัดชุมพร โดยบนถ้ำเขาเงินนั้นมีถ้ำอยู่ ๓ ถ้ำ ชาวบ้านตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร กำหนดจัดงานประเพณีถ้ำเขาเงินทุกปี เพื่ออนุรักษ์

ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นพุทธศาสนิกชนได้ร่วมกันทำบุญ สร้างความรัก ความสามัคคี และส่งเสริมการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โดยเป็นกิจกรรมที่ทำสืบต่อกันมากกว่า ๑๘๐ ปี

๒. งานลอยกระทงและการแข่งขันเรือสั้นต้นแบบ ๘ ฝีพาย วัตนอก ประจำปี ณ สนามวัดราชบูรณะ ตำบลท่ามะปลา อำเภอหลังสวน ประเพณีการแข่งขันเรือสั้นต้นแบบ ๘ ฝีพาย เป็นประเพณีของท้องถิ่นที่จัดติดต่อกันมากกว่า ๒๓ ปี

ที่มา : สำนักงานปลัด เทศบาลตำบลท่ามะปลา

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาประจำถิ่น ได้แก่ การสานเสื่อเตยหนามเป็นงานหัตถกรรมพื้นบ้านที่เกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษโดยนำเตยหนามที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติมาใช้เป็นวัสดุในการสาน ซึ่งชาวบ้านตำบลท่ามะปลาจะใช้เวลาที่ว่างจากการทำนาประกอบเป็นอาชีพเสริมสร้างรายได้อีกทางหนึ่งเป็นงานที่อาศัยความชำนาญและความขยันที่ไม่ต้องลงทุน เพียงนำวัสดุจากธรรมชาติคือใบเตยที่มีอยู่โดยทั่วไปในพื้นที่มาเป็นวัตถุดิบในการสานเสื่อเตย แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปโดยการใช้พลาสติกแทน

ภาษาถิ่น ชาวตำบลท่ามะปลาส่วนมากร้อยละ ๙๐ % พูดสำเนียงใต้ ชุมพร อีก ๑๐ % พูดสำเนียงภาคกลางกลาง และในกลุ่มวัยรุ่นอาจพูดสำเนียงภาคใต้ แต่ใช้คำจากภาคกลาง ทำให้คำโบราณของสำเนียงภาคใต้ ชุมพร บางคำหายไป

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกของตำบลท่ามะปลา ส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์อาหารทางการเกษตร ได้แก่ ลูกจันทร์ กล้วยเล็บมือนาง ทูเรียน มังคุด ลองกอง เป็นต้น โดยแบ่งเป็นประเภท ๓ ประเภท ดังนี้

๑. ประเภทอาหารแปรรูป ได้แก่ กล้วยเล็บมือนางอบน้ำผึ้ง กล้วยเล็บมือนางฉาบ ลูกจันทร์เทศแช่อิ่ม ลูกจันทร์เทศกรอบ มังคุดกวน ทูเรียนกวน ทูเรียนทอด เป็นต้น
๒. ประเภทผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ มังคุด ทูเรียน ลองกอง ลางสาด ผักเหริยง เงาะ เป็นต้น
๓. ประเภทยาสมุนไพร ได้แก่ ยาธาตุน้ำร้อน ยาแก้ท้องอืดท้องเฟ้อ หมูที่ ๔ บ้านหนองหิน

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำที่ใช้พื้นที่ เป็นแหล่งน้ำจากคลองแม่น้ำหลังสวน ซึ่งมีต้นกำเนิดจากอำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร ซึ่งมีน้ำไหลตลอดปี ในพื้นที่จะมีห้วย ลำรางสาธารณะ ที่ใช้ในการระบายน้ำในฤดูฝน

๑. หนอง
  - ๑.๑ หนองยาง
  - ๑.๒ หนองหิน
  - ๑.๓ หนองโตนด
  - ๑.๔ หนองเต่า
๒. คลอง
  - ๒.๑ คลองแม่ทะเล
๓. ห้วย
  - ๓.๑ ห้วยเอิ้น
  - ๓.๒ ห้วยขี้ม้า
  - ๓.๓ ห้วยหลุมพอ

๓.๔ ห้วยวัดนอก

๘.๒ ป่าไม้

เนื่องจากบริบทของพื้นที่เป็นลักษณะชุมชนกึ่งชนบทกึ่งชุมชนเมือง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม มีพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่ภูเขาที่มีป่าสงวนรอบรัศมีเขา พื้นที่ประมาณ ๙๔๘ ไร่ พื้นที่เชิง พื้นที่ราบสลับ พื้นที่ราบลุ่ม ตำบลท่ามะพลาดตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอหลังสวน สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ และที่เชิงเขา

๘.๓ ภูเขา

เนื่องจากบริบทของพื้นที่เป็นลักษณะชุมชนกึ่งชนบทกึ่งชุมชนเมือง เป็นพื้นที่ราบลุ่ม แต่ยังมีแนวภูเขาในพื้นที่เป็นพื้นที่ภูเขาที่มีป่าสงวนรอบรัศมีเขา พื้นที่ประมาณ ๙๔๘ ไร่ พื้นที่เชิง พื้นที่ราบสลับพื้นที่ราบลุ่ม ตำบลท่ามะพลาดตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอหลังสวน สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ และที่เชิงเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เนื่องจากบริบทของพื้นที่เป็นลักษณะชุมชนกึ่งชนบทกึ่งชุมชนเมือง เป็นพื้นที่ราบลุ่ม แต่ยังมีแนวภูเขาในพื้นที่เป็นพื้นที่ภูเขาที่มีป่าสงวนรอบรัศมีเขา พื้นที่ประมาณ ๙๔๘ ไร่ พื้นที่เชิง พื้นที่ราบสลับพื้นที่ราบลุ่ม ตำบลท่ามะพลาดตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอหลังสวน สภาพพื้นที่ทั่วไปเป็นที่ราบ และที่เชิงเขา นอกจากนี้พันธุ์ไม้ต่างๆ ที่ยังไม่ได้รับการสำรวจแล้ว ยังมีสัตว์ประจําถิ่น ประกอบด้วยค้างแวน จำนวนประมาณ ๒๐ ตัว ลิงหางยาว จำนวนประมาณ ๑๐๐ ตัว

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน อันจะก่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าวตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๖ ด้าน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่

(๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต

(๓) “สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้าน และมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มียัสน์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู้การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและความยั่งยืนส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐาน

การเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชน เพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาท ภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการ ยึดหลักธรรมาภิบาลปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔

หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ที่องค์การระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ที่องค์การสหประชาชาติ กำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณาการนโยบายหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเด็นการปฏิรูปประเทศ ๓๗ วาระ และไทยแลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผน ขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วม ทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลัง ให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

ยุทธศาสตร์หลัก

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์สนับสนุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาวะและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจนเป็นคนเก่งที่มีทักษะความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืนสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้นสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันท่วงที และมีการทำงานเชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมืองเพื่อรองรับการพัฒนา
ยกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และ
นานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาทนำและสร้างสรรค์ในด้านการค้า
การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่
๑๒ ประกอบด้วย

๑. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดี
ของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความ
รับผิดชอบ และทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถี
ชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง
ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่าง
ทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและ
ดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็ง
สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและ
ให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิต และบริการฐานความรู้ชั้นสูงใหม่ๆ
ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิต และการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความ
เหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน
อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัย และพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิต และ
บริการ

๔. ทูทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มี
ความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำโดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความ
สมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงาน และขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี
๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลัก
สุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำ และคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สัมคคีสร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความ
เชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์ และความคิดในสังคมลดลง ปัญหา
อาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้า และค่านิยมลดลง มี
ความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้าย และภัยพิบัติทางธรรมชาติประเทศไทยมีส่วนร่วมในการ
กำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่ง โลจิสติกส์ห่วงโซ่มูลค่า เป็นหุ้นส่วนการ
พัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุน และการส่งออกของ
ไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใสตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมี
ส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้
ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี

อิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐ และระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถ และปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้ และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนมากไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรอง และเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้นรวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้นแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

(๒) พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาด และจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย และภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับสังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๒. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

การพัฒนา ในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรม ในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและ

เทคโนโลยีของกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้อง มุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหา ความยากจน เพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและ เศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ มากขึ้นแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึง บริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็ก และเยาวชน ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบครัวยากจนตั้งแต่การสร้างรายได้ของ ครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการ พัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐาน รากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดิน และทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและ ครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ท าหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อ การเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

๓. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทย ขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และ ข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้ง ฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้าการพัฒนา ๕ ปีต่อจากนี้ไป จึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพ และมีเสถียรภาพภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัว และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ไทย ผลิตภาพการผลิตของประเทศเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และมา จากความร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีด ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขามีการเติบโตอย่าง เข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม นิเวศ การท่องเที่ยวสามารถทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อ ระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นโดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจ ส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัด แแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้าน การเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถ สนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้น การสร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อ ยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบ มาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้ เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิง

ธุรกิจของภาคบริการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรม และอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๔. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความผันผวน และรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัยแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม

(๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน

(๓) การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม

(๔) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

(๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ

(๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง และยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศ สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติมีความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายใน เพื่อให้เกิดความสงบในสังคม และอํารังไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตย และสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล และ
- (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทยการพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจัง โดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และการให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้ได้กระทำความผิดแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาทภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า
- (๒) ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ
- (๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวกตรงตามความต้องการ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง
- (๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม และ
- (๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพการพัฒนาในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศ การพัฒนาระบบขนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายขีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์

สถิติ และการอำนวยความสะดวกทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน ต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจ ดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณสุข (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนา และยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัย และพัฒนายังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคม นวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศ และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับความสามารถ แข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนา และผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยี และร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค์ นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการ ธุรกิจของไทย และ

(๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากร วิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการ โดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาค และจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของ

ประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองนำอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้ำการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯและภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังนั้น ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองนำอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูง และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และ

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่พหุพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑๐. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาทั้งกับประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมีเครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ การเพิ่มระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียนและเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญทั้งในระดับแนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC ,และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติ

(๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติ ในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

(๙) บูรณาการภารกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ และ

(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายในประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (East Coast Southern Sub region) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ฝั่ง ทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง ทำเลที่ตั้งมีความเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางของความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรโบราณในอดีตของคาบสมุทรมลายู คือ อาณาจักรตามพร ลิงค์ และอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งมีความสำคัญเป็นเส้นทางเชื่อมต่อโยงยุทธศาสตร์การค้า และการเผยแผ่ศาสนาจาก อินเดีย อาหรับ เปอร์เซีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของความ เจริญรุ่งเรืองในอดีตมากมาย ได้แก่ โบราณสถานเขาคา โบราณสถานโมคลาน และวัดพระบรมธาตุ จังหวัด นครศรีธรรมราช วัดพระบรมธาตุไชยา อำเภอยะยา แหล่งโบราณคดีเขาศรีวิชัย อำเภอยะยา จังหวัดสุราษฎร์ ธานี และวัดเขยีน จังหวัดพัทลุง เป็นต้น ส่งผลให้มีการสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรม ประจำท้องถิ่นในกลุ่ม จังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ **จังหวัดชุมพร** เช่น ประเพณีงานเทิดพระเกียรติเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขต อุดมศักดิ์และงานกาชาด งานประเพณีแห่พระแข่งเรือ งานโลกทะเลชุมพร งานแข่งขันเรือยาวขึ้นโขงชิงธงชิง ถ้วยพระราชทานคลองในหลวง (หัววัง – พนังตัก) งานวันผลไม้หลังสวน ล่องแพอำเภอยะยา งานส่งเสริม ประเพณีขึ้นเบญจมา งานขึ้นถ้ำรับร้อ **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** เช่น ประเพณีชักพระ หรือลากพระ กีฬาชนควาย งานวันเงาะโรงเรียน **จังหวัดนครศรีธรรมราช** เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ แห่ผ้าขึ้นธาตุ ลากพระ **จังหวัด พัทลุง** เช่น งานประเพณีแข่งโพนลากพระ (ชักพระ) การละเล่นซัดต้มประเพณีชิงเปรต งานวันอนุรักษ์มรดก ไทยและงานมหรหรรคมชิงแชมป์หนังตะลุง และโนรนาภูศิลป์เมืองใต้ เป็นต้น

วิสัยทัศน์ (Vision) “ศูนย์กลาง การเกษตร การท่องเที่ยวนานาชาติ มีระบบโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม ”

พันธกิจ (Mission)

- พัฒนา การผลิต การแปรรูป และการบริหารจัดการ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และไม้ผล
- พัฒนาการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ รวมถึงการปศุสัตว์ที่สามารถสร้างความโดดเด่น
- พัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว สร้างรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การบริหารจัดการ และ สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวระหว่างกลุ่มจังหวัด

๔. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม และสภาพสังคมที่ดี

เป้าประสงค์รวม

- กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ของประเทศ

๒. เป็นกลุ่มจังหวัดชั้นนำด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย ของรูปแบบการท่องเที่ยว

๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของกลุ่ม

๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม สภาพสังคมที่ดี

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลาย ของรูปแบบการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง และโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

แผนที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดปัตตานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑.๓.๒ แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ชุมพรเป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่งตั้งขึ้นเมื่อใดไม่มีหลักฐานแน่นอน แต่จากหลักฐานในกฎหมาย

ตราสามดวงในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ (สมัยกรุงศรีอยุธยา) สันนิษฐานไว้ว่าเมืองชุมพรมีอายุตราบจนถึงปัจจุบันกว่า ๖๐๐ ปีแล้ว โดยสมเด็จพระบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้ทรงเรียบเรียงความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งเมืองชุมพรไว้ในตำนานเมืองระนอง ความตอนหนึ่งว่า “เมืองชุมพรประหลาดผิดจากเมืองอื่น ๆ ในแหลมมลายูที่ตั้งมาแต่โบราณ เช่น เมืองไชยา เมืองนครศรีธรรมราช เป็นต้นล้วนมีโบราณสถาน โบราณวัตถุปรากฏให้เห็นรู้ได้ว่าเป็นเมืองมาแต่โบราณ แต่เมืองชุมพรไม่พบโบราณสถานและโบราณวัตถุแต่อย่างใด อาจจะเป็นด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ มีพื้นที่นาไม่พอกับคนประชากรหนึ่งและอีกประการหนึ่งตั้งอยู่ตรงคอคอดแหลมมลายู ซึ่งมีกำแพงสมรภูมิรบพุ่งกันตรงนี้ จึงไม่สามารถสร้างเมืองถาวรไว้แต่ต้องรักษาไว้เป็นเมืองหน้าด่าน”

สำหรับชื่อ “เมืองชุมพร” สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า “ชุมนุมพล” เนื่องจากเป็นเมืองหน้าด่านการเดินทางที่ไม่ว่าจะมาจากฝ่ายเหนือหรือฝ่ายใต้ เข้ามาตั้งค่ายชุมนุมพลกันที่นี่ จึงเรียกจุดนี้ว่า “ชุมนุมพล” แต่ด้วยเหตุที่คนภาคใต้ชอบพูดคำสั้นๆ จึงตัดค ากกลางออกเหลือเพียง “ชุมพล” และต่อมาเพี้ยนเป็น “ชุมพร” อีกประการหนึ่งในการเดินทางไปรบทัพจับศึกของแม่ทัพนายกองสมัยโบราณเมื่อจะเคลื่อนพลต้องทาพิธีบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ขอให้ได้รับชัยชนะในการสู้รบเป็นการบำรุงขวัญทหารในสถานที่ชุมนุมเพื่อรับพร เช่นนี้ตรงกับความหมาย “ชุมนุมพล” หรือ “ประชุมพร” ซึ่งทั้งสองคำนี้อาจเป็นต้นเหตุของคำว่า “ชุมพร” เช่นเดียวกัน แต่อีกทางหนึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะได้อาจมาจากชื่อพันธุ์ไม้ธรรมชาติในท้องถิ่นเช่นเดียวกับชื่อท้องที่ทั่วไป เพราะที่ตั้งเมืองเดิมบนฝั่งทำน้ำชุมพรมีต้นมะเดื่อชุมพรขึ้นอยู่มากมาย ต้นมะเดื่อชุมพรจึงเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองอยู่ในตราจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“ชุมพรเมืองน่าอยู่ บนพื้นฐานการเกษตรกรรม และการท่องเที่ยวคุณภาพ เชื่อมโยงการพัฒนาสองฝั่งทะเล”

การกำหนดตำแหน่งในการพัฒนาจังหวัด (Positioning) การกำหนดตำแหน่งในการพัฒนาจังหวัด (Positioning) จังหวัดได้วิเคราะห์ศักยภาพ และอุปสรรคในแผนพัฒนาจังหวัดโดยนำเอาข้อมูลข้อเท็จจริงผ่านกระบวนการวิเคราะห์โดยกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ ประกอบด้วย ภาครัฐราชการ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ประกอบกับพิจารณาปัญหา และความต้องการในการพัฒนาของพื้นที่ (Area) อำเภอต่าง ๆ และได้ร่วมกันกำหนดตำแหน่งการพัฒนา จังหวัดชุมพร “การพัฒนาการเกษตร ควบคู่การท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ” และได้กำหนดประเด็นการพัฒนา จังหวัดเป็น ๔ ด้าน ประกอบด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรสู่การเกษตรคุณภาพ และเกษตรทันสมัย

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐานการผลิตเชิงคุณภาพและเกษตรปลอดภัย

(๒) เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการผลิต แปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตรตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตรของจังหวัดเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย ๓ ปีย้อนหลัง
แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต แปรรูป และการบริหารจัดการตลาดสินค้าเกษตร

(๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ในการผลิต แปรรูป และการตลาด ของสินค้าเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเป็นประตูสู่การท่องเที่ยวผิงอ่าวไทยและอันดามัน

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

(๒) เพื่อให้จังหวัดชุมพร เป็นประตูสู่การท่องเที่ยวผิงอ่าวไทย และอันดามัน

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย ๕ ปี

ย้อนหลัง

แนวทางการพัฒนา

(๑) การปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยว และ การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่

(๒) การพัฒนา/ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

(๔) พัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และโลจิสติกส์

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม ระบบและการบริหารโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของจังหวัด

ตัวชี้วัด

(๑) จำนวนสายทางที่ได้รับการปรับปรุง

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนา/ปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เพื่อการคมนาคม การท่องเที่ยว และการเกษตร

(๒) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค

(๓) วางโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์

(๔) พัฒนาพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมที่มีคุณภาพ

(๒) พัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี (มีอาชีพ มีการศึกษาดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีสุขภาพที่ดี และมีสิทธิ สวัสดิการที่ดี)

ตัวชี้วัด

(๑) จำนวนหมู่บ้านที่ประชาชนดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเป็นรูปธรรม

(๒) ร้อยละของผู้สูงอายุและคนพิการ และประชาชนทั่วไปที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพพัฒนาอาชีพ และทักษะการทำงานที่เพิ่มขึ้นจากฐานเดิม (base line)

(๓) ร้อยละที่ลดลงของสถิติคดีอาญาต่อปี

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามหลักศาสนาและแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) พัฒนาศักยภาพและคุณภาพคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(๓) พัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคน ชุมชน และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

(๔) สร้างความรู้ ความเข้าใจในด้าน การดูแลสุขภาพ

(๕) พัฒนามาตรการทางกฎหมาย การใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อลดอาชญากรรมต่อชีวิตและ

ทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขโดย
กระบวนการมีส่วนร่วม

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขโดย
กระบวนการมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัด

(๑) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนพื้นที่ป่าในจังหวัดต่อปี

(๒) ค่าใช้จ่ายด้านพลังงานต่อปีเฉลี่ยต่อครัวเรือนลดลงร้อยละ ๕ ต่อปีเมื่อเทียบกับปีฐาน

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาศักยภาพองค์กรชุมชน (ภาคประชาชน/ภาคประชาสังคม/ชุมชน) ร่วมกับภาครัฐ
ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณสุขตลอดจนสร้างเครือข่ายอนุรักษ์ พื้นที่
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) ป้องกัน สงวน อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล

(๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑.๑ แนวทางการคมนาคมและการขนส่ง ลงทะเบียนทางหลวงท้องถิ่น ถนนที่ อปท.ควรดำเนินการ
โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อจะได้ทราบวาถนนอยู่ที่ใด มีสภาพอย่างไร และต้องปรับปรุงเมื่อใด

๑.๒ แนวทางการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ บริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ เพื่อแก้ไขปัญหา
อุทกภัย และภัยแล้ง โดยระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ เพื่อวางแผนบำรุงรักษาและซ่อมแซมแหล่งน้ำการเกษตร อีกทั้ง
ยังป้องกันการดำเนินการในพื้นที่ซ้ำซ้อน

๑.๓ แนวทางการผังเมืองและการควบคุมอาคาร

๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๒.๑ แนวทางการส่งเสริมอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ แนวทางสวัสดิการสังคมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

- การส่งเสริมและพัฒนาผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม

- การส่งเสริมและพัฒนาผู้พิการ สุขอนามัย และสภาพแวดล้อม

- การส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน อาหารเสริม (นม) และอาหารกลางวัน

- การส่งเสริมด้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากจน ใหม่ที่อยูอาศัย

- งานสิทธิมนุษยชน การรักษาสีหน้าที่ประชาชนควรได้รับอย่างเท่าเทียมกัน

๒.๓ แนวทางการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาให้กับประชาชนทั้งในระบบและนอกระบบ โดยการส่งเสริมให้มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนและการศึกษาตามอัธยาศัย

๒.๔ แนวทางการสาธารณสุข การส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน รวมถึงการสนับสนุนวัสดุครุภัณฑ์ด้านการสาธารณสุข

๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๓.๑ แนวทางการส่งเสริมประชาธิปไตย พัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง จัดทำระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการพัฒนาชุมชน ตลอดจนสร้างเครือข่ายความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพ

๓.๒ แนวทางการรักษาความยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรม ประนีประนอมข้อพิพาทและช่วยเหลือทางด้านกฎหมาย

๓.๓ แนวทางการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ส่งเสริมความรู้ในการจัดการสาธารณภัย
- ชักชวนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- จัดหาสถานที่ และอุปกรณ์ในการช่วยเหลือเมื่อเกิดสาธารณภัย

๓.๔ แนวทางการรักษาความสงบเรียบร้อย สืบสวนจับกุมที่ก่อเหตุร้าย ภัยจากกลุ่มมิจฉาชีพและหามาตรการป้องกัน

๓.๕ แนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม มาตรการในการป้องกันปัญหา โดยการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่งเสริมและสนับสนุนการบำบัด พนฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาเสพติดให้คืนสู่สภาพปกติ

๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๔.๑ แนวทางการส่งเสริมการลงทุน สร้างแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในชุมชน เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์พึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมุ่งสู่ Thailand ๔.๐

๔.๒ แนวทางการส่งเสริมการเกษตร ให้ความรู้ทางวิชาการ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร จำหน่ายผลผลิต หาพันธมิตร และการบำรุงรักษาดิน

๔.๓ แนวทางการพาณิชยกรรม หาสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการค้าขาย และมาตรการสร้างความมั่นคงทางรายได้ให้แก่กลุ่มผู้ค้าขาย และระเบียงการค้าเศรษฐกิจชายแดน

๔.๔ แนวทางด้านการท่องเที่ยว ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ไม่ก่อผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่าและน้ำแบบบูรณาการ

๖. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๑ แนวทางการส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างองค์ความรู้ให้แก่คนในท้องถิ่น

๖.๒ แนวทางการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๖.๓ แนวทางการอนุรักษ์ ทำนุบำรุง รักษาโบราณสถาน โบราณวัตถุในพื้นที่

๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๗.๑ แนวทางส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๗.๒ แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการให้บริการประชาชน

๗.๓ แนวทางการส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลในการพัฒนาท้องถิ่น

๗.๔ แนวทางการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๗.๕ แนวทางการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

- เสริมสร้างจิตสำนึกและค่านิยม
- สร้างวินัยแก่ทุกภาคส่วน
- รวมพลังแผ่นดินป้องกันและปราบปรามการทุจริต

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร

๒.๑ วิสัยทัศน์ “องค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และบูรณาการ การจัดบริการสาธารณะที่เป็นเลิศ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ การสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
  - โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานมีความสะดวกและปลอดภัย
  - พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างพอเพียง
  - ส่งเสริมและสนับสนุนการผังเมืองรวมจังหวัดอย่างเป็นระบบ
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
  - การจัดการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ
  - ป้องกันและควบคุมโรค
  - ประชาชนมีความสนใจในด้านกีฬาเพื่อสุขภาพและนันทนาการ
  - ชุมชนมีความเข้มแข็ง
  - พัฒนาคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
  - พัฒนาประชาธิปไตยภาคประชาชน
  - แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
  - รักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สิน
  - ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
  - ประชาชนพึ่งพาเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
  - ส่งเสริมการเกษตร
  - ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
  - อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
  - สร้างจิตสำนึกในการจัดการขยะ

๖. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการส่งเสริม
  - อนุรักษ์จารีตประเพณีและรักษาอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
  - ทำนุ บำรุง รักษาโบราณสถานและโบราณวัตถุ
  - ส่งเสริมและอนุรักษ์ด้านศาสนา
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ การสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
  - ส่งเสริมความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
  - ผลงาน อบจ.ได้รับการประชาสัมพันธ์
  - เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน
  - บุคลากรมีประสิทธิ ภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
  - จำนวนถนนลาดยางและถนน คสล.เพิ่มขึ้น
  - จำนวนถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบได้รับการซ่อมแซม บำรุงรักษา
  - จำนวนสะพานหรือทอลอดเหล็กที่ได้รับการก่อสร้างหรือซ่อมแซม
  - จำนวนแหล่งน้ำได้พัฒนาแล้วเสร็จ
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมคุณภาพชีวิต
  - ร้อยละของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นเลิศ
  - จำนวนโรงเรียนที่ อบจ.ให้การสนับสนุน
  - จำนวนประชากรที่ได้รับการป้องกันโรค
  - จำนวนสถานที่ออกกำลังกายที่เพิ่มขึ้น
  - จำนวนผู้ผ่านการอบรมสร้างความเข้มแข็ง
  - ร้อยละของความพึงพอใจต่องิจกรรมการสังคม สงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาสผู้พิการ เด็ก สตรีและ คนชรา
๓. ยุทธศาสตร์การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
  - จำนวนครั้งที่จัดกิจกรรมพัฒนาประชาธิปไตย
  - จำนวนผู้ประสพภัยที่ได้รับการช่วยเหลือ
  - อัตราการเกิดอาชญากรรมลดลง
  - จำนวนงบประมาณที่ตั้งเพื่อแก้ไขปัญหาเสพติด
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
  - จำนวนประชากรที่นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
  - จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการช่วยเหลือ
  - ร้อยละของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา
๕. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
  - จำนวนพื้นที่ป่าที่ได้รับการดูแลอนุรักษ์
  - ประชาชนมีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอย
๖. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - จำนวนการจัดกิจกรรมสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น

- จำนวนประเพณีที่ได้รับการอนุรักษ์
  - จำนวนโบราณสถาน โบราณวัตถุที่ได้รับการอนุรักษ์
  - จำนวนการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางด้านศาสนา
๗. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการ การสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วม
  - ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนที่มารับบริการ
  - ร้อยละของเครื่องมือ เครื่องใช้ที่เพิ่มขึ้นร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๒.๕ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

- ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)
  - ๑.ด้านความมั่นคง
  - ๒.ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
  - ๓.ด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
  - ๔.ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
  - ๕.ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
  - ๖.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒
  - ๑.เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
  - ๒.สร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
  - ๓.สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
  - ๔.การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
  - ๕.เสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง
  - ๖.การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลภาครัฐ
  ๗. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
  - ๘.พัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีวิจัยและนวัตกรรม
  - ๙.พัฒนาภาค เมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ
  - ๑๐.ความร่วมมือระหว่างประเทศและพัฒนา
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน
  ๑. ด้านการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมแปรรูป
  ๒. ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว
  ๓. พัฒนาการคมนาคมขนส่ง
  ๔. การฟื้นฟูและจัดการธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
  ๑. พัฒนาการผลิต แปรรูปและการบริหารจัดการ พืชเศรษฐกิจหลัก (ปาลมน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล)
  ๒. การเพิ่มผลผลิตจากการประมงชายฝั่ง การเพาะ เลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

๓. พัฒนาสู่การเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่มีคุณภาพและ มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

๔. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งและโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๕.การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

- ยุทธศาสตร์จังหวัดชุมพร (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

๑.การพัฒนาการเกษตร การท่องเที่ยว และเชื่อมโยงการพัฒนาในระดับภูมิภาค

๒.การพัฒนาคน ครอบครัวชุมชน และสังคมให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานใหม่มีความสมดุลและยั่งยืน

๔. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการเชิงบูรณาการและการจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนาแบบประชารัฐ

- ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชุมพร (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๒. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

๓.การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

๔.การพัฒนาการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

๕. การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗.การบริหารจัดการการสร้างธรรมาภิบาลและการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์รอบจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพร มีดังนี้

จุดแข็ง

๑. เป็นองค์กรที่สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๒. ประชากรร้อยละ ๗๐ ของจังหวัดชุมพรประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำสวนยางพารา ปาลมน้ำมัน กาแฟ และสวนผลไม้ รวมทั้งประกอบอาชีพประมง

๓. มีต้นแบบของชุมชนเข้มแข็งที่สามารถบริหารจัดการชุมชนได้เองรวมทั้งมีศูนย์เรียนรู้ทางด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. จังหวัดชุมพรมีทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายที่มีความอุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญ

๕. มีทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย

จุดอ่อน

๑. ท้องถิ่นมีงบประมาณไม่เพียงพอกับการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในท้องถิ่น

๒. การบริหารงบประมาณยังไม่สามารถกระจายงบประมาณเพื่อบริหารงานและพัฒนาได้ครอบคลุมการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน

๓. มีพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยและภัยแล้งซึ่งส่งผลกระทบต่อผลผลิตการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน

๔. การพัฒนาทางด้านการเกษตรขาดการบูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (เกษตรกร ภาคเอกชนและภาครัฐ) ทำให้การพัฒนาศักยภาพและการแก้ไขปัญหาไม่เป็นรูปธรรมและขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

๕. ขาดการพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร ระบบการขนส่งสินค้า/โลจิสติกส์เพื่อการกระจายสินค้าได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
โอกาส

๑. การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้ขนาดตลาดสินค้าการเกษตรใหญ่ขึ้น

๒. นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ให้อิสระแกท้องถิ่นในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น

๓. นโยบายรัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เด็ก เยาวชน และด้านอาหารปลอดภัย

๔. แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้ความสำคัญปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๕. กฎหมายเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านต่างๆ

๖. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น

๗. นโยบายรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ OTOP ให้แต่ละชุมชนสามารถใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาสินค้าชุมชนสู่ระดับสากล

อุปสรรค

๑. นโยบายการแก้ไขปัญหาด้านราคาสินค้าเกษตรไม่มีความชัดเจนและไม่เป็นรูปธรรม

๒. ราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดชุมพร

๓. การเกิดปัญหาภัยธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น

๔. การเปลี่ยนแปลงของสภาวะโลกไม่สามารถควบคุมและคาดคะเนได้ ทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง ส่งผลกระทบต่อการค้าพืชและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ

๕. ผลกระทบจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานและอาจเกิดโรคระบาด

๖. กระแสวัฒนธรรมต่างประเทศเขามาทางสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ทำให้วิถีชีวิตชุมชนเปลี่ยนไป เกิดปัญหาสังคม เช่น ติดเกมส์ เล่นการพนัน และมีพฤติกรรมการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลต่อสุขภาพอนามัย เช่น โรคอ้วน ความดัน โรคหัวใจ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลด้านเศรษฐกิจสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภาครัฐและความมั่นคง แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและบริบทการพัฒนาสาขาต่างๆที่เกี่ยวข้องปรากฏผล ดังนี้

ชุมพรเป็นจังหวัดที่มีความมั่นคงด้านอาหาร (อาหารทะเลผลไม้) มีความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่เหมาะสมทำการเกษตร มีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวหลากหลายทั้งทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม มีแหล่งรวบรวมสินค้าเกษตร มีภูมิปัญญา ทักษะหลากหลายทั้งด้านการเกษตรและประวัติศาสตร์ เป็น Gateway เชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างอันดามัน และ

อ่าวไทย เป็นสังคมเอื้ออาทร รักสงบ ค่าครองชีพทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ขาดการเข้าถึงงานวิจัย/นวัตกรรม และการนำมาใช้ประโยชน์ ขาดการบริหารจัดการน้ำ การพึ่งพาแรงงานต่างด้าวมากเกินไป ขาดการพัฒนาต่อยอดและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ขาดการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว ขาดการถ่ายทอดทักษะภูมิปัญญา ขาดการอนุรักษ์พันธุทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว มีการพึ่งพาเศรษฐกิจด้านการเกษตรเป็นหลัก ขาดการบริหารจัดการด้านท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งจังหวัดชุมพรไม่ใช่จุดหมายหลักของการท่องเที่ยวและพักผ่อน ซึ่งโอกาสในการพัฒนา มีมาหลายรูปแบบ เช่น วิกฤตการณ์อาหารโลก การพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่และรถไฟความเร็วปานกลาง ความต้องการของผู้บริโภคในทิศทางอาหารปลอดภัยและมีคุณภาพเทคโนโลยีที่ทันสมัย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผลผลิตได้ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นของรัฐบาล แต่ก็มีอุปสรรคดังนี้ ขาดการวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์ รวมไปถึง ภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกิดจาก Climate Change (ความแปรปรวนของสภาพอากาศ) ซึ่งส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตรทรัพยากรทางทะเล และทรัพยากรป่าไม้ อีกทั้งสถานะชะลอตัวทางเศรษฐกิจซึ่งไม่เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของโลก มีการเคลื่อนย้ายแรงงานสูง (แรงงานคุณภาพย้าย ออก, แรงงานด้อยคุณภาพย้ายเข้า) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้นับเป็นอุปสรรคที่เราไม่สามารถควบคุมได้

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานสาธารณสุขและการโยธา	กองช่าง	ทต.ท่ามะปลา
๒	การส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองการศึกษาฯ	ทต.ท่ามะปลา
๓	การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	กองช่าง	ทต.ท่ามะปลา
๔	การพัฒนาการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานสาธารณสุขและการโยธา แผนงานการเกษตร	กองช่าง สำนักปลัดฯ	ทต.ท่ามะปลา
๕	การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ด้านบริการชุมชนและสังคมด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชนแผนงานการเกษตร	กองช่าง	ทต.ท่ามะปลา
๖	การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กองการศึกษาฯ สำนักปลัดฯ	ทต.ท่ามะปลา
๗	การบริหารจัดการ การสร้างธรรมาภิบาล และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานบริหารทั่วไป	ทุกกอง	ทต.ท่ามะปลา

ส่วนที่ ๔

การติดตาม และประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

การบริหารงานที่ประสบความสำเร็จนั้น ส่วนหนึ่งมาจากการนำนวัตกรรม (Innovation) และกระบวนการบริหารใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในองค์กร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ การติดตาม และประเมินผลก็เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน ซึ่งมีหลักการสำคัญ คือ การติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานและประเมินผลความสำเร็จของงาน อันจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขปัญหาร่วมกันให้บรรลุเป้าหมาย จึงต้องมีการติดตามและประเมินผล เพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรว่าอยู่ในระดับใด เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

กระบวนการของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีองค์ประกอบ ๓ ส่วน คือ การวางแผน (Planning) การนำแผนไปปฏิบัติ (Implementation) และการติดตามประเมินผล (Monitor and Evaluation) ฉะนั้นการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์สามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. ติดตามและประเมินผลกระบวนการ (Process) จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยตรวจสอบกระบวนการดำเนินการว่าเป็นไปตามวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นกรอบในการปฏิบัติงานติดตามและประเมินผล

๒. ติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ต่อการดำเนินงานตามนโยบายของเทศบาล เป็นการประเมินผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยออกแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชน

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

เป็นการประเมินผลที่ช่วยให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินงานว่าแผนงานหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย หากมีความล่าช้ามีสาเหตุมาจากอะไร สมควรที่จะได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการใด เพื่อให้โครงการดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และยังเป็นเครื่องมือชี้วัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินโครงการ โดยมีประเด็นในการติดตามประเมินผลคือ

๑. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน โดยมีตัวชี้วัดเชิงปริมาณ คุณภาพ ความพึงพอใจ และขั้นตอนการดำเนินงานซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการจะเป็นผู้กำหนดตัวชี้วัด

๒. การเบิกจ่ายงบประมาณตามแผนการดำเนินงานประจำปีและเพิ่มเติม

ทั้งนี้เทศบาลตำบลท่ามะปลา จะนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลโครงการ มาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่นให้สามารถตอบสนองและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนเป็นสิ่งสำคัญ

ระเบียบ วิธีในการติดตามและประเมินผล

๑. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ๒ ประเภท คือ

๑.๑ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑.๒ แผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ

๒. ประเมินผลความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา

๓. ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นในภาพ

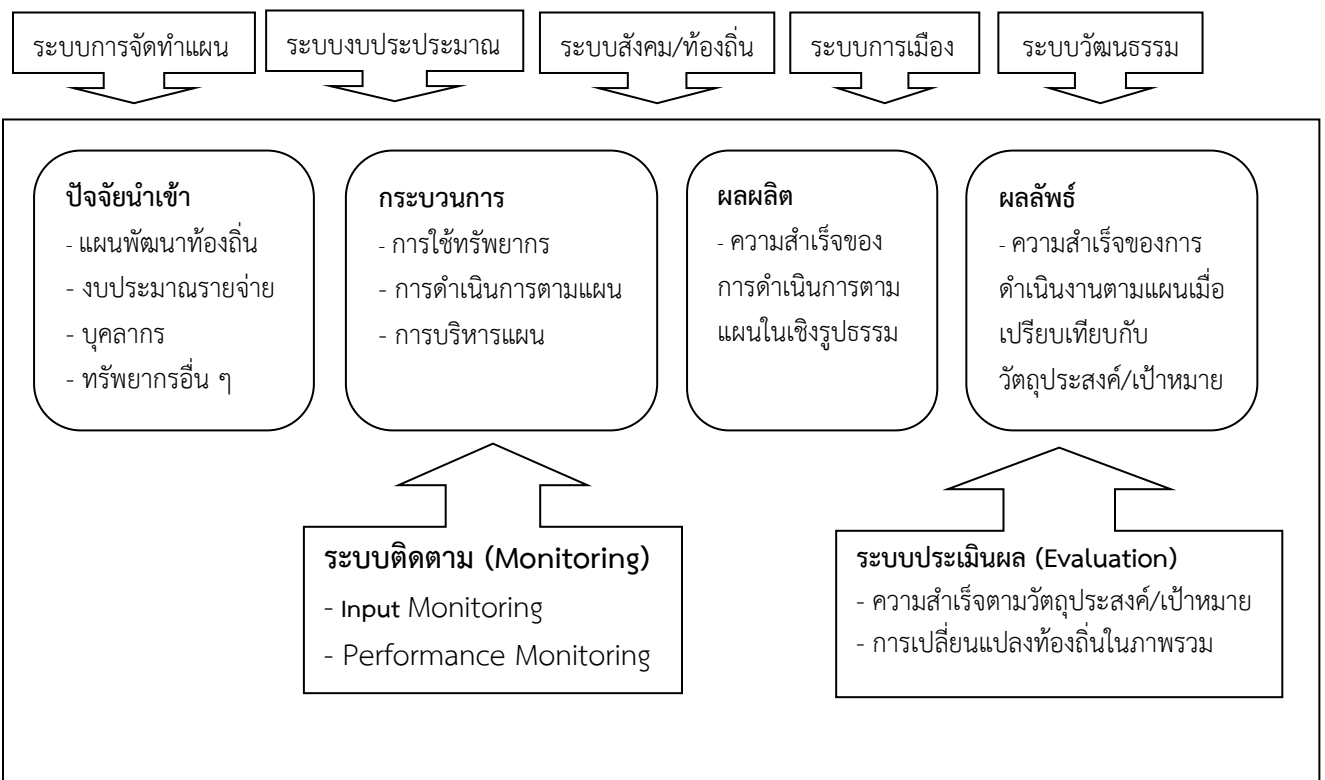
เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด

การติดตามและประเมินแผนพัฒนาท้องถิ่น ได้มีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria) และ ตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบมีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานและตัวชี้วัด ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน (Standard Criteria)	ตัวชี้วัด (Indicators)	กรอบตัวแปร (Attributes)
สัมฤทธิ์ผล และการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ	ผลผลิต ผลลัพธ์	ผลต่างระหว่างจำนวนโครงการที่แล้วเสร็จกับจำนวนโครงการทั้ง
การสนองตอบความต้องการของประชาชน	ระดับความพึงพอใจ	สัดส่วนของประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่พึงพอใจและไม่พอใจ ผลสะท้อนกลับ

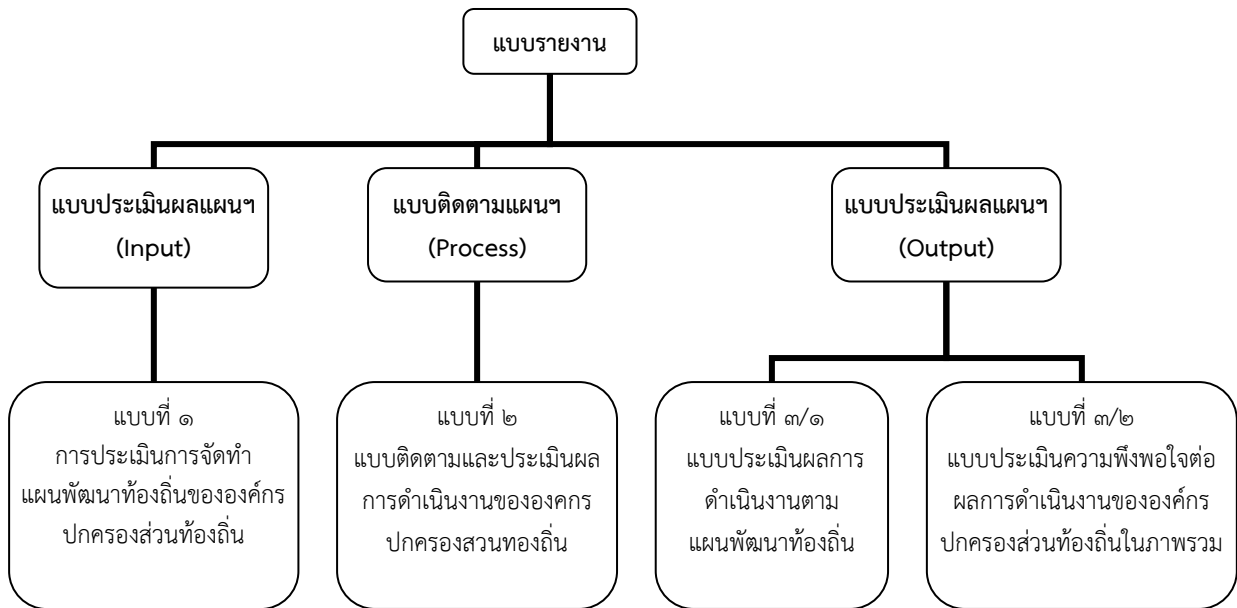
ระบบติดตาม และประเมินผลแผนการพัฒนารองครปกครองส่วนท้องถิ่น

การวางระบบติดตาม และประเมินผลแผนการพัฒนารองครปกครองส่วนท้องถิ่นมีสมมุติฐานว่าระบบติดตามและประเมินผลไม่อาจแยกตัวเองออกจากกระบวนการบริหารแผนทั้งหมด ดังนั้นระบบอื่นๆ ที่เกิดขึ้นก่อน หน้าที่แผนพัฒนาจะดำเนินการจึงเป็นเหมือนบริบทที่ย่อมจะส่งผลต่อการบริหารแผน และจะส่งผลต่อการติดตาม และประเมินผลด้วยเช่นกัน ดังนั้น ระบบติดตามและประเมินผลครั้งนี้สรุปเป็นแผนภาพได้ดังนี้

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

เทศบาลตำบลท่ามะปลา ได้จัดบริการสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวกและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน การศึกษา เศรษฐกิจและสังคมท้องถิ่น ทั้งนี้ มุ่งหวังให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ในส่วนของการดำเนินโครงการ/กิจกรรมตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ผลผลิตของโครงการ/กิจกรรม (output) ได้ก่อให้เกิดผลกระทบ (impact) ทั้ง ๓ ระดับ คือ ระยะสั้น สามารถเห็นผลสำเร็จได้ทันทีเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จ ระยะกลาง และระยะยาวต้องใช้เวลาในการพัฒนา และดำเนินการ โดยในอนาคตเทศบาลตำบลท่ามะปลาได้วางแผนการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่างๆสามารถสรุปได้ดังนี้

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
๑. โครงสร้างพื้นฐาน	<ul style="list-style-type: none"> - จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เหมาะสมและเพียงพอในพื้นที่ตำบลท่ามะปลาสามารถพัฒนาพื้นที่ตำบลท่ามะปลาให้มีความเจริญและรองรับการขยายตัวของเมือง - บูรณาการจัดระเบียบสายไฟ, สายโทรศัพท์, ติดตั้ง CCTV ร่วมกับ ไฟฟ้าฯ, องค์กรโทรศัพท์ต่างๆและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - พัฒนาระบบการให้บริการน้ำประปา และน้ำเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมพื้นที่, พัฒนาคุณภาพน้ำประปาให้เป็นน้ำประปาดื่มได้

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
๒. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> - มีการบริหารจัดการขยะในพื้นที่ สร้างจิตสำนึกในการทิ้งขยะ และส่งเสริมให้มีการคัดแยกขยะตั้งแต่ภายในครอบครัว รวมถึงพัฒนาการแปลงขยะให้สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ - ปรับปรุง และพัฒนาสวนสาธารณะ พร้อมดูแลรักษา รวมถึงการดูแลรักษาพื้นที่ป่า ให้เป็นลักษณะสวนล้อมเมือง - การบริหารจัดการระบบน้ำเสีย ในพื้นที่ตำบลท่ามะปลา ทั้งจากโรงงาน ร้านค้า และครัวเรือน
๓. การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาบุคลากรด้านการศึกษาและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัยรวมทั้งพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐาน การกับหลักสูตรท้องถิ่นสามารถจัดการเรียนการสอนให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เป็นเลิศ - เสริมสร้างความเข้าใจและการอยู่ร่วมกันภายใต้หลักบวร
๔. กีฬาและนันทนาการ	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุง และซ่อมแซมลานกีฬา ติดตั้งเครื่องออกกำลังกายภายในชุมชน พื้นที่สาธารณะ
๕. สุขภาวะและคุณภาพชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงสถานประกอบการให้มีมาตรฐานผ่านเกณฑ์หลักสุขาภิบาลและมีการสุ่มตรวจคุณภาพอาหารอย่างต่อเนื่อง ผู้บริโภคได้รับบริโภคอาหารที่สะอาดไม่มีสารปนเปื้อนที่เกิดอันตรายแก่ชีวิต - การรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก โรคระบาดที่เกิดขึ้นใหม่ ทั้งในชุมชนและสถานศึกษาเพิ่มมาตรการดูแลและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ให้แก่เด็กและเยาวชนให้รู้เท่าทันถึงโทษและรูปแบบการเผยแพร่ระบาด รวมถึงวิธีการหลีกเลี่ยง โดยตั้งเป้าหมายให้โรงเรียนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลท่ามะปลาเป็นโรงเรียนปลอดยาเสพติด - ให้การดูแลช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสผู้พิการอย่างทั่วถึงได้มาตรฐานและมีความเท่าเทียม - เตรียมความพร้อมสำหรับผู้ที่เข้าสู่วัยสูงผู้สูงอายุและสนับสนุนการดำเนินงานองค์กรสูงอายุ - เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชนด้วยการติดตั้ง CCTV ไฟส่องสว่างบริเวณจุดเสี่ยงเพื่อดูแลรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง - เพิ่มสักเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่งานป้องกันและเสริมสร้างเครือข่ายรักษาความปลอดภัยทั้งในหน่วยงานภาครัฐและประชาชนทั้งในและนอกพื้นที่

ด้าน	แนวทางการพัฒนาในอนาคต
๖. การบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น - พัฒนาระบบการจัดเก็บภาษีเพิ่มมาตรการและวางแผนการจัดเก็บภาษีให้เป็นไปตามเป้าหมาย - เพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของเทศบาลให้ครอบคลุมและทั่วถึงและเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์เช่นเสียงตามสายจอ LED เว็บไซต์สื่อโซเชียล

๔.๔.๒ ขอสังเกต ขอเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

หากพิจารณากระบวนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นพบว่าในขั้นตอนการจัดทำแผนนั้นเป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ รวมถึงหนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย โดยคำนึงถึงหลักประชารัฐผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ ในส่วนของการนำแผนไปสู่การปฏิบัติรอบปีที่ผ่านมาพบว่าการทำงานบางโครงการ /กิจกรรม ยังเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามแผนการทำงานโดยเฉพาะโครงการซ่อม/สร้างถนน อันเนื่องจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และสุดท้ายการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ในทางปฏิบัติเทศบาลตำบลท่ามะปลาได้ติดตามและประเมินผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรม เป็นประจำทุก ๆ เดือน เพื่อให้ทราบสถานการณ์ดำเนินโครงการ/กิจกรรม ว่าอยู่ในขั้นตอนใด เป็นไปทำแผนการทำงานหรือไม่ มีอุปสรรคหรือปัญหาอย่างไร พร้อมจัดทำรายงานเสนอให้ผู้บริหารได้รับทราบ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความล่าช้าในขั้นตอนการนำแผนไปปฏิบัติ ให้สามารถอำนวยความสะดวก และตอบสนองต่อความต้องการแก่ประชาชนให้รวดเร็วยิ่งขึ้น

ภาคผนวก